

Institutionen för hälsovetenskap, innovation och design

**Från event till ekosystem: En kvalitativ studie av
användarinvolvering och eventorkestrering i Sörmlands
Innovationsdag (#SIV)**

Zhwan Jalal

Huvudområde: Innovationsteknik

Nivå: G2E

Högskolepoäng: 15 hp

Program: Innovationsprogrammet

Kursnamn: Examenskurs i

Innovationsteknik

Kurskod: INO300

Handledare: Simon Önnered

Examinator: Peter Selegård

Seminariedatum: 16:e januari 2026

Betygsdatum: 26:e januari 2026

Innehållsförteckning

SAMMANFATTNING	6
ABSTRACT	7
1.INTRODUKTION	1
1.1 PROBLEMATISERING	2
1.1.1 INNOVATIONSUTMANING.....	2
1.1.2 KUNSKAPSUTMANING.....	3
1.2 SYFTE	3
1.3 FORSKNINGSPRÅG.....	4
1.3.1.UNDERFRÅGA	4
1.4 AVGRÄNSNING	4
2. TEORI	5
2.1 TJÄNSTELOGIK PERSPEKTIV OCH VÄRDESKAPANDE I SAMSPEL.....	6
2.2 EVENTORKESTRERING: FRÅN PLANERING TILL DYNAMISK SAMORDNING	7
2.3 ORKESTRERING I TEMPORÄRA INITIATIV OCH LÅNGSIKTIGT VÄRDESKAPANDE	8
2.4 ORKESTRERINGSMEKANISMER I INNOVATIONS EVENEMANG.....	9
2.5 REGIONAL ORKESTRERING OCH LOKAL FÖRANKRING	10
3. METOD	11
3.1 URVAL AV RESPONDENTER	13
3.2 DATAINSAMLING OCH METODTRIANGULERING	13
3.2.1 EMPIRISKT MATERIAL	13
3.2.2 LITTERATUR OCH SEKUNDÄRA DATA.....	14
3.3 ANALYS AV DATA	15
3.4 OPERATIONALISERING.....	16
3.5 FORSKNINGSETISKT FÖRHÅLLNINGSSÄTT.....	19
3.6 SAMPRODUKTION	20
3.6.1. RESPONDENTVALIDERING	21
3.6.2. RESULTATVALIDERING	21
3.7 METODKRITIK	22
4. EMPIRI.....	23
4.1 AKTÖRER, ROLLER OCH SAMVERKAN I SÖRMLANDS INNOVATIONSSYSTEM.....	23
4.1.1.REGIONENS UPPDRAG OCH POSITION I INNOVATIONSSYSTEMET	23

4.1.2 ANVÄNDARINVOLVERING I REGIONALA INNOVATIONSARBETE	24
4.1.3 UPPLEVDA UTMANINGAR FÖR LÅNGSIKTIG SAMVERKAN	24
4.1.4 UPPLEVDA MÖJLIGHETER TILL FÖRDJUPAD SAMVERKAN OCH SYSTEMUTVECKLING	25
4.2 #SIV-DAGEN SOM EVENEMANG	26
4.2.1 UPPLEVELSER AV EVENEMANGORKESTRERING	26
4.2.2 UPPLEVDA UTMANINGAR I EVENEMANGORKESTRERINGEN	27
4.2.3 UPPLEVDA BIDRAG OCH MERVÄRDEN	28
4.2.3 PROCESSER SOM STÄRKER ELLER BEGRÄNSAR FORTSATT SAMVERKAN	28
4.2.4 UTVECKLINGSOMRÅDEN ENLIGT RESPONDENTERNA	29
4.3 ÖVERGÅNG TILL EKOSYSTEM	30
4.3.1 INSIKTER KRING ÖVERGÅNG TILL EKOSYSTEM	30
4.3.2 FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR ÖVERGÅNG TILL INNOVATIONSEKOSYSTEM	31
5. ANALYS OCH DISKUSSION	33
5.1 #SIV SOM RESURS FÖR VÄRDESKAPANDE I ANVÄNDNING	33
5.2 ANVÄNDARINVOLVERING: ENGAGEMANG UTAN FÖRPLIKTELSE	34
5.3 EVENTORKESTRERING: STARK UNDER EVENTET, SVAG EFTERÅT	35
5.4 ORKESTRERINGSMEKANISMER OCH ÖVERFÖRING AV LÄRANDE	36
5.5 FRÅN CONNECTEDNESS TILL SPAWNING: SYSTEMISKA KONSEKVENSER	38
5.6 STUDIENS BEGRÄNSNING OCH IMPLIKATIONER	38
5.7 ÖVERGÅNG TILL EKOSYSTEM: ETT SYNTETISERANDE KONCEPT	39
6. SLUTSATS	43
7. REFERENSER	45

Sammanfattning

Innovationsevenemang har blivit ett vanligt verktyg för att stärka regional samverkan och innovationskraft, men deras temporära karaktär innebär en risk att relationer, idéer och lärande stannar vid själva eventet. Denna studie undersöker hur användarinvolvering och eventorkestrering kan bidra till att utveckla Sörmlands Innovationsdag (#SIV) från ett tidsbegränsat evenemang till ett mer långsiktigt och hållbart innovationsekosystem i en regional kontext. Studien tar avstamp i tjänstelogikens perspektiv på värdeskapande i användning (value-in-use), forskning om användarinvolvering, eventorkestrering och temporär organisering samt regional innovationsforskning om local connectedness och local spawning.

Metodologiskt genomförs studien som en kvalitativ, explorativ fallstudie med interpretativ och konstruktivistisk kunskapssyn. Empirin bygger på semistrukturerade intervjuer med nyckelaktörer i Region Sörmlands innovationssystem, kompletterat med observationer och fältanteckningar från #SIV-dagen samt relevanta dokument. Materialet analyseras genom tematisk analys i en abduktiv process där empiri och teori utvecklas i dialog.

Resultaten visar att #SIV är väl orkestrerat före och under evenemanget och skapar högt engagemang, relationella kopplingar och gemensamma referensramar. Samtidigt framträder ett tydligt glapp efter evenemanget, där uppföljning, ansvarsfördelning och strukturer för fortsatt samverkan är svagt utvecklade. Detta begränsar möjligheten att omsätta potentiellt värde till faktiskt värde i användning över tid. Användarinvolveringen fungerar främst som engagemang i stunden snarare än som ett långsiktigt åtagande. Ur ett regionalt perspektiv stärker #SIV framför allt local connectedness, medan empiriska indikationer på local spawning är mer begränsade.

Studien bidrar med ett konceptuellt perspektiv där innovationsevenemang förstås som iterativa och sammanhängande processer snarare än enskilda händelser. Detta konkretiseras genom en spiralformad modell där mobilisering, interaktion samt orkestrering och överföring av lärande utgör återkommande cykler. Modellen synliggör hur värdeskapande utvecklas över tid genom upprepade iterationer, där lärande och relationer successivt integreras i regionala strukturer. Studien visar därmed att övergången från event till ekosystem inte sker genom ett enskilt initiativ, utan genom kontinuerlig orkestrering och institutionalisering av lärande över tid.

Nyckelord: innovationsevenemang, eventorkestrering, användarinvolvering, tjänstelogik, regionala innovationssystem, lärandeöverföring, connectedness, spawning.

Abstract

Innovation events are commonly used to mobilize actors and stimulate collaboration within regional innovation systems. However, their temporary nature often limits the persistence of relationships, learning, and value creation beyond the event itself. This study examines how user involvement and event orchestration can contribute to transforming Sörmland's Innovation Day (#SIV) from a time-bounded innovation event into a more long-term and sustainable regional innovation ecosystem.

The study adopts a qualitative, exploratory case study design grounded in an interpretive and constructivist research perspective. Empirical data consist of semi-structured interviews with key actors within Region Sörmland's innovation system, complemented by observations, field notes, and document analysis related to the planning, execution, and follow-up of #SIV. The material is analyzed through an abductive thematic analysis, allowing theory and empirical insights to inform each other iteratively.

The findings indicate that #SIV is strongly orchestrated before and during the event, generating high levels of engagement, relational connections, and shared understandings among participating actors. However, a clear post-event gap is identified, characterized by limited follow-up structures, unclear responsibilities, and weak mechanisms for learning transfer. As a result, user involvement primarily produces short-term engagement rather than sustained commitment and implementation capacity. From a regional innovation perspective, #SIV contributes to local connectedness but shows more limited evidence of local spawning.

The study contributes a conceptual perspective by framing innovation events as iterative and interconnected processes rather than isolated activities. This is illustrated through a spiral model in which mobilization, interaction, and orchestration with learning transfer constitute recurring cycles. The model highlights how value creation evolves over time through repeated iterations, where relationships and knowledge are progressively integrated into more permanent structures. The findings suggest that the transition from event-based initiatives to ecosystem development requires continuous orchestration and institutionalization of learning across iterations.

Keywords: innovation events, event orchestration, user involvement, service-dominant logic, regional innovation systems, learning transfer, connectedness, spawning.

1.INTRODUKTION

Innovation kan vara en grundläggande drivkraft för regional utveckling, konkurrenskraft och hållbar samhällsförändring (Xu & Yu, 2024). I takt med att samhällsutmaningarna blir mer komplexa ökar behovet av samverkan mellan offentliga, privata och ideella aktörer som tillsammans kan skapa värde bortom sina egna organisatoriska gränser (Yahyapour & Oghazi, 2024). För att lyckas krävs strukturer som inte bara möjliggör temporära möten, utan som också binder samman aktörer, resurser och lärandeprocesser över tid (Yahyapour & Oghazi, 2024).

Detta ligger i linje med forskning om innovationsekosystem som betonar att temporära initiativ, såsom evenemang, endast bidrar till långsiktig utveckling om de kopplas till mer varaktiga strukturer och relationer mellan aktörer (Brown & Mason, 2017).

Inom tjänstelogiken betraktas aktörer som centrala för värdeskapande. Värde skapas inte vid leverans av en produkt, tjänst eller aktivitet, utan i användning (*value-in-use*) genom att aktörer integrerar resurser och erfarenheter i samspel (Vargo & Lusch, 2008; Grönroos & Voima, 2013). Detta synsätt har vidareutvecklats i senare forskning som betonar värdeskapande som en systemisk och dynamisk process. Jaakkola (2024) framhåller att service-dominant-logic används idag som ett systemtänkande där värde uppstår genom kontinuerlig resursintegration mellan aktörer, teknologier och institutionella strukturer. På liknande sätt visar Sarno och Siano (2022) att värdeskapande i komplexa samhällssystem, såsom energi- och innovationsövergångar, förutsätter långsiktiga nätverk där aktörer gemensamt utvecklar och tillämpar ny kunskap.

Synen på värdeskapande som något som utvecklas genom samspel mellan aktörer över tid knyter an till forskning om eventorkestrering, som betonar att evenemang bör utformas som sammanhängande helheter snarare än enskilda händelser. Getz och Page (2020) framhåller att värde skapas genom samspelet mellan förberedelser, genomförande och uppföljning, där samverkan och lärande fortsätter även efter att evenemanget avslutats. För #SIV innebär detta att planering, struktur och innehåll behöver stödja återkommande interaktioner och gemensamt lärande mellan aktörer, snarare än att enbart fokusera på temporära evenemang och nätverkande.

Samtidigt visar nyare forskning om regionala innovationssystem (Lorenzen, Mudambi & Schotter, 2020) att den långsiktiga betydelsen av evenemangsbaserade satsningar är beroende av regioners förmåga till local connectedness, det vill säga relationer mellan aktörer som

möjliggör fortsatt samverkan, samt local spawning, vilket avser processer genom vilka nya nätverk, initiativ och samarbetsformer kan växa fram över tid. Mot denna bakgrund studeras Sörmlands Innovationsdag #SIV som ett analytiskt fall för att undersöka hur eventorkestrering och användarinvolvering organiseras och uppfattas i relation till sådana mekanismer, snarare än att empiriskt fastställa långsiktiga effekter. Denna studie tar sin utgångspunkt i tidigare forskning om orkestrering, där orkestrering förstås som mer än en fråga om logistik eller planering. Snarare handlar det om att koordinera olika intressen, resurser och mål i komplexa miljöer där ingen enskild aktör har full kontroll. I temporära innovationsevenemang, såsom hackathons, är praktisk genomförbarhet i kombination med strategisk och social samordning avgörande för att möjliggöra samarbete, lärande och gemensamt värdeskapande (Haefliger, Ritala, & Hakala, 2025).

I denna forskning identifieras centrala orkestreringsmekanismer, såsom relationell förmedling, kontextuell konfigurering, legitimitetsskapande samt överföring av lärande.

Mot denna bakgrund kombinerar studien perspektiv från orkestrering, användarinvolvering och tjänstelogik för att analysera hur dessa mekanismer kan tillämpas i Sörmlands innovationssystem och bidra till övergången från ett temporärt evenemang till ett mer långsiktigt innovationsekosystem.

1.1 Problematisering

1.1.1 Innovationsutmaning

Sörmlands Innovationsdag (#SIV) är ett återkommande regionalt innovationsevent som under flera år har samlat aktörer från näringsliv, offentlig sektor, akademi och civilsamhälle kring frågor om innovation, hållbarhet och regional utveckling (Region Sörmland, 2024). Evenemanget fungerar som en temporär samverkansarena där aktörer möts, utbyter erfarenheter och initierar idéer inom en koncentrerad tidsram. Under själva eventet uppstår ofta ett högt engagemang och intensiva interaktioner mellan deltagarna.

Samtidigt framträder en tydlig utmaning kopplad till evenemangets temporära karaktär. Trots positiva upplevelser och upplevd relevans riskerar idéer, relationer och lärande som uppstår under #SIV att stanna vid evenemangets slut. I praktiken fungerar #SIV i hög grad som en punktinsats snarare än som en integrerad del av Region Sörmlands ordinarie innovations- och samverkanssystem. Detta innebär att potentialen i de möten och initiativ som skapas inte alltid omsätts i långsiktiga samarbeten eller fortsatt utvecklingsarbete.

Den centrala innovationsutmaningen i denna studie rör därför hur ett återkommande innovationsevent som #SIV kan utvecklas från ett tidsbegränsat arrangemang till en mer kontinuerlig och värdeskapande struktur för regional samverkan. Utan mekanismer som binder samman återkommande event riskerar satsningen att präglas av det som Lorenzen, Mudambi och Schotter (2020) benämner *local disconnectedness*, där tillfälliga möten inte leder till bestående nätverk eller systemutveckling.

1.1.2 Kunskapsutmaning

Ur ett forskningsperspektiv finns det fortfarande begränsad kunskap om hur event- och nätverksbaserad orkestrering kan användas som en strategisk praktik för att initiera och förankra innovationsekosystem i regionala sammanhang. Tidigare forskning om innovationsevent och nätverksbaserad samverkan har främst fokuserat på tillfälliga effekter, såsom deltagarupplevelser och individuellt lärande, snarare än på hur dessa initiativ kan bidra till mer långsiktiga och stabila former för samverkan och utveckling.

Det är särskilt mindre utforskat hur orkestreringsmekanismer som verkar före, under och efter ett evenemang exempelvis relationell förmedling, kontextuell konfigurering och legitimitetsskapande (Haefliger et al., 2025) samt överföring av lärande (Söderlund, Brady & Davies, 2014) kan stödja fortsatt samverkan, engagemang och organisatorisk uppföljning i regionala innovationssystem.

Genom att studera Sörmlands Innovationsdag (#SIV) som en potentiell innovationsplattform för kontinuerlig samverkan och lärande bidrar denna studie till att adressera denna kunskapslucka. Studien syftar till att öka förståelsen för hur ett temporärt innovationsevenemang kan skapa förutsättningar för ett långsiktigt och hållbart innovationsekosystem.

1.2 Syfte

Syftet med studien är att undersöka hur eventorkestrering kan bidra till att omvandla Sörmlands Innovationsdag #SIV från ett tidsbegränsat evenemang till ett långsiktigt och hållbart innovations-ekosystem genom användarinvolvering och orkestreringsmekanismer.

Studien därför syftar till att identifiera vilka orkestreringsmekanismer som stärker *local connectedness* och förutsättningar för gemensamt lärande och implementering i en regional

kontext, i linje med forskning om temporär organisering och projektbaserade initiativ som är inbäddade i bredare organisatoriska och institutionella sammanhang (Söderlund et al., 2014).

Genom att kombinera perspektiven från tjänstelogik (Vargo & Lusch, 2008; Grönroos & Voima, 2013; Jaakkola, 2024; Sarno & Siano, 2022) och regional innovationsforskning (Lorenzen, Mudambi & Schotter, 2020) bidrar studien till en fördjupad förståelse av hur temporärt innovationsinitiativ kan transformeras till varaktiga ekosystem för samverkan och värdeskapande.

1.3 Forskningsfråga

Hur kan användarinvolvering och eventorkestrering bidra till att Sörmlands Innovationsdag (#SIV) utvecklas från ett tidsbegränsat evenemang till ett långsiktigt och hållbart innovationsekosystem i en regional kontext?

1.3.1. Underfråga

Vilka förutsättningar behöver skapas så att aktörer i Sörmlands innovationssystem känner sig engagerade och vill fortsätta samverka även efter evenemanget är avslutat?

1.4 Avgränsning

Studien avgränsas till Region Sörmland och de aktörer som är direkt involverade i planeringen och utvecklingen av #SIV-konceptet. Fokus ligger inte på teknisk systemutveckling eller ekonomisk utvärdering, utan på processer för användarinvolvering, samskapande och tjänstedesign.

2. TEORI

I detta kapitel presenteras den teoretiska grunden som används för att analysera hur eventorkestrering kan bidra till att omvandla Sörmlands Innovationsdag #SIV: som är ett årligt evenemang från ett tidsbegränsat evenemang till ett långsiktigt innovationsekosystem. Kapitlet samlar flera kompletterande perspektiv som tillsammans belyser hur värde skapas i samspel mellan aktörer och hur dessa processer kan organiseras, förankras och fortleva över tid.

Forskning om innovationsekosystem visar att innovation sällan sker inom en enskild organisation, utan uppstår genom samarbete mellan flera aktörer som bidrar med olika resurser och kompetenser. Adner (2017) beskriver innovationsekosystem som strukturer där olika aktörer är beroende av varandra för att skapa värde. På liknande sätt framhåller Autio och Thomas (2014) att innovationsekosystem utvecklas genom återkommande interaktioner och långsiktiga relationer mellan organisationer. I detta perspektiv kan temporära initiativ, såsom innovationsevenemang, fungera som startpunkter för mer stabila former av samverkan över tid. Bogers et al. (2019) betonar att innovationsekosystem bör förstås som dynamiska nätverk där värdeskapande sker genom samspel mellan olika aktörer och resurser.

Utgångspunkten är tjänstelogiken (service-dominant logic), som beskriver hur värde uppstår i samspel mellan aktörer och resurs integration (Vargo & Lusch, 2008; Grönroos & Voima, 2013). Denna förståelse har vidareutvecklats genom nyare forskning som betonar ett systemiskt värdeskapande där aktörer, resurser och institutionella strukturer kontinuerligt samspelar (Jaakkola, 2024; Sarno & Siano, 2022).

Kapitlet knyter an till forskning om användarinvolvering (Kristensson, 2014), som betonar hur engagemang och ägarskap utvecklas när aktörer ges möjlighet att påverka både problemformulering och lösningsutformning i innovationsprocesser. Därutöver används eventorkestrering (Getz & Page, 2020) som ett analytiskt perspektiv för att förstå hur temporära evenemang kan organiseras som sammanhängande processer före, under och efter genomförandet, snarare än som isolerade punktinsatser.

Vidare behandlas mekanismer för orkestrering i innovationsevenemang (Haefliger et al., 2025) och samproduktion (Lindhult, 2008) som ramverk för interaktivt lärande och gemensamt kunskapsskapande.

Slutligen inkluderas ett regionalt perspektiv baserat på Lorenzen, Mudambi & Schotter (2020), som förklarar hur regional innovation formas av local connectedness och local spawning det vill säga förmågan att skapa varaktiga relationer och nya initiativ som lever vidare efter ett event.

2.1 Tjänstelogik perspektiv och värdeskapande i samspel

Tjänstelogik (service-dominant logic) förskjuter fokus från leverans av “färdiga produkter” till värdeskapande i användning, där värde uppstår i samspel mellan olika aktörer (Vargo & Lusch, 2008). Ett centralt antagande är att alla aktörer fungerar som värdeskapande aktörer, så kallade *resource integrators*, snarare än som separata mottagare eller leverantörer (Vargo & Lusch, 2004, 2008). Detta innebär att värde skapas genom att aktörer, exempelvis offentliga organisationer, företag, civilsamhälle och akademi, integrerar sina resurser i gemensamma processer.

I linje med Grönroos och Voima (2013) realiseras värde inte vid leveransen av en aktivitet, såsom ett innovationsevenemang, utan genom hur deltagarna använder, tolkar och införlivar innehållet i sina egna praktiker och strategier. Användare, eller deltagare, bör därmed inte förstås som passiva mottagare utan som aktiva medskapare av värde (Kristensson, 2014). Tidig och meningsfull användarinvolvering påverkar både problemformulering, lösningsutformning och upplevd legitimitet i innovationsprocesser.

Nyare forskning betonar att tjänstelogik behöver förstås som ett dynamiskt systemperspektiv, där aktörer, resurser och institutionella strukturer kontinuerligt integreras och omformas (Jaakkola, 2024). I komplexa samhällssystem visar Sarno och Siano (2022) att värdeskapande är beroende av nätverk av aktörer som tillsammans utvecklar nya sätt att skapa och använda värde genom samverkan. Detta ställer krav på att skapa interaktionsytor där aktörer ges reellt inflytande, snarare än att enbart bidra med synpunkter, vilket i sin tur kan stärka ägarskap, motivation och implementeringsvilja.

I en regional kontext innebär detta att Sörmlands Innovationsdag (#SIV) kan förstås som ett tjänstesystem där region, kommuner, näringsliv, akademi och civilsamhälle samverkar för

att integrera resurser och skapa gemensamt värde över tid. Användarinvolvering blir därmed inte en kompletterande aktivitet, utan en central mekanism för hur värde faktiskt uppstår och realiserar inom systemet.

2.2 Eventorkestrering: från planering till dynamisk samordning

Eventorkestrering beskriver den strategiska samordningen av aktörer, resurser, roller, narrativ och kontaktpunkter i syfte att skapa meningsfulla upplevelser och resultat i samband med ett evenemang (Getz & Page, 2020). Till skillnad från en linjär planeringslogik betonar detta perspektiv dynamik, koordination och kontinuitet, där evenemanget förstås som en sammanhängande process som sträcker sig från förberedelser, via genomförande, till uppföljning efter avslutat event.

Forskning om innovationsevenemang, exempelvis hackathons, visar att dessa mötesarenor ofta används för att samla aktörer och stimulera idéutveckling under en kort och intensiv tidsperiod. Komssi et al. (2015) beskriver hackathons som tillfällen där deltagare samarbetar kring problemlösning och utveckling av nya idéer. Samtidigt visar forskning att effekterna från sådana evenemang ofta blir kortsiktiga om det saknas strukturer för fortsatt samverkan efter eventet (Cobham et al., 2017).

I ett orkestreringsperspektiv blir tydliggörandet av roller och ansvar centralt, då det handlar om att klargöra vem som gör vad, för vem och vid vilken tidpunkt. Vidare spelar narrativ och agenda en viktig roll genom att skapa en gemensam målbild och sammanhängande berättelse som kan hålla ihop olika insatser och aktiviteter över tid. Även utformningen av kontaktpunkter, såsom sessioner, workshops och andra interaktionsytor, är avgörande för att möjliggöra lärande, dialog och gemensamma beslut mellan deltagande aktörer. Slutligen betonas vikten av uppföljning och återkoppling, eftersom det är genom dessa mekanismer som resultat, relationer och lärdomar kan leva vidare bortom själva evenemanget.

Ur detta perspektiv innebär en framgångsrik orkestrering av Sörmlands Innovationsdag #SIV att den temporära energi och det engagemang som uppstår under evenemanget kopplas till regionens mer vardagliga strukturer, såsom styrning, samverkansforum och resursallokering. På så sätt kan evenemanget fungera som en del av en långsiktig samverkansprocess snarare än som en isolerad punktinsats, vilket minskar risken för så kallade "one-off-effekter".

2.3 Orkestrering i temporära initiativ och långsiktigt värdeskapande

Synen på värdeskapande som något som utvecklas genom samspel mellan aktörer över tid knyter an till tjänstelogikens syn på service systems, där värde skapas genom dynamiska interaktioner mellan aktörer i ett sammanhang snarare än genom isolerade aktiviteter (Chandler & Lusch, 2015). Getz och Page (2020) framhåller att värde skapas genom samspelet mellan förberedelser, genomförande och uppföljning, där samverkan och lärande fortsätter även efter att evenemanget avslutats. För #SIV innebär detta att planering, struktur och innehåll behöver stödja återkommande interaktioner och gemensamt lärande mellan aktörer, snarare än att enbart fokusera på temporär inspiration och nätverkande.

Utifrån denna forskning kan orkestrering förstås som ett antal samordnande praktiker genom vilka relationer, resurser och lärande binds samman över tid. En central mekanism är relationell förmedling, som handlar om att skapa och stärka relationer mellan aktörer som annars inte nödvändigtvis samverkar. Temporära initiativ fungerar här som mötesplatser där nya kontakter initieras, men deras långsiktiga betydelse avgörs av i vilken utsträckning dessa relationer kan föras vidare in i mer stabila samverkansformer (Söderlund et al., 2014).

En andra mekanism rör kontextuell konfigurering, det vill säga hur temporära initiativ positioneras i relation till befintliga organisatoriska strukturer, strategier och institutionella logiker. Söderlund et al. visar att temporära aktiviteter behöver anpassas till och samspela med sin omgivande kontext för att undvika att bli isolerade punktinsatser. Orkestrering innebär i detta avseende att skapa kopplingar mellan det temporära och det permanenta, exempelvis genom att integrera initiativets resultat i ordinarie processer eller genom att tydliggöra roller och ansvar efter initiativets avslut.

Vidare lyfter Söderlund et al. fram betydelsen av legitimitetsskapande för att temporära initiativ ska få långsiktigt genomslag. Detta innebär att initiativet behöver uppfattas som meningsfullt, relevant och trovärdigt av centrala aktörer inom det organisatoriska och institutionella sammanhang där det verkar. Legitimitet byggs genom gemensamma narrativ, erkännande från inflytelserika aktörer och genom att initiativet kopplas till övergripande mål och värden. Orkestrering handlar därmed också om att forma förståelser kring varför ett temporärt initiativ är viktigt att ta vidare.

Slutligen betonar forskningen vikten av överföring av lärande från temporära initiativ till mer långsiktiga strukturer. Söderlund et al. visar att även om temporära initiativ ofta präglas av intensivt lärande, finns en risk att erfarenheter, kunskap och arbetssätt går förlorade när initiativet avslutas. Orkestrering innebär därför att skapa mekanismer som möjliggör att lärande institutionaliseras och omsätts i fortsatt samverkan, nya initiativ eller förändrade praktiker över tid.

2.4 Orkestreringsmekanismer i innovations evenemang

Forskning om innovationsnätverk visar att samordning mellan olika aktörer är viktig för att innovation ska kunna uppstå i komplexa system. Dhanaraj och Parkhe (2006) beskriver orkestrering som en process där en central aktör bidrar till att koppla samman organisationer, möjliggöra kunskapsutbyte och skapa stabila nätverk. I detta perspektiv handlar orkestrering inte om att styra innovationen direkt, utan om att skapa förutsättningar för samarbete och gemensamt lärande.

Nyare forskning om innovationsevenemang, såsom hackathons, har identifierat ett antal orkestreringsmekanismer som bidrar till att vissa evenemang leder till bestående effekter bortom den tidsmässiga avgränsningen (Haefliger, Ritala & Hakala, 2025). I denna studie används dessa mekanismer som analytiska begrepp för att förstå hur temporära evenemang kan ge upphov till långsiktig samverkan, lärande och implementering. För att säkerställa språklig konsekvens används här svenska översättningar av författarnas begrepp.

En central mekanism är relationell förmedling (eng. relational brokering), vilket avser hur orkestratörer aktivt kopplar samman aktörer som annars inte skulle mötas. Genom medveten matchmaking mellan deltagare, organisationer och andra intressenter kan evenemang fungera som broar mellan olika logiker, sektorer och kunskapsdomäner. Denna typ av relationell sammankoppling skapar förutsättningar för kunskapsutbyte och nya samarbeten som kan leva vidare efter evenemangets slut.

Vidare lyfter Haefliger et al. (2025) fram kontextuell konfigurering (eng. contextual configuring) som en avgörande mekanism. Denna mekanism handlar om hur ramar, regler, verktyg och processer anpassas till det specifika sammanhang där evenemanget äger rum, så att deltagande inte bara blir möjligt utan också meningsfullt och produktivt. Genom att utforma strukturer som tar hänsyn till lokala behov, förutsättningar och aktörers vardagliga praktiker ökar sannolikheten för att idéer och initiativ kan omsättas i handling efter evenemanget.

En tredje mekanism är legitimitetsskapande (eng. legitimacy building), som rör hur trovärdighet byggs kring idéer, processer och medverkande aktörer. Haefliger et al. (2025) visar att legitimitet är avgörande för att initiativ ska uppfattas som rimliga att fortsätta arbeta med och investera i. Detta kan ske genom synligt stöd från etablerade aktörer, tydliga kopplingar till organisatoriska mål eller genom narrativ som positionerar evenemangets resultat som relevanta i ett större sammanhang.

Tillsammans erbjuder dessa mekanismer analytiska verktyg för att förstå hur orkestrering i innovationsevenemang kan bidra till långsiktiga effekter. I relation till Sörmlands Innovationsdag #SIV innebär detta att medvetet relationsbyggande, anpassad processdesign och aktivt legitimitetsarbete framstår som centrala förutsättningar för att engagemang, samverkan och implementering ska fortsätta även efter att evenemanget avslutats.

2.5 Regional orkestrering och lokal förankring

För att förstå hur orkestrering av ett evenemang kan bidra till långsiktiga innovationsprocesser behöver samverkan ses i ett regionalt sammanhang. Evenemang äger inte rum i ett vakuum, utan är en del av ett större system där aktörer från offentlig sektor, näringsliv, akademi och civilsamhälle samspelar på olika nivåer över tid. Granstrand och Holgersson (2020) definierar innovationsekosystem som strukturer där flera aktörer samverkar för gemensamt värdeskapande över tid. Vidare betonar Autio et al. (2018) att innovationsekosystem formas genom både digitala och sociala strukturer som möjliggör interaktion och värdeskapande mellan aktörer.

Lorenzen, Mudambi och Schotter (2020) visar att hur resurser och relationer samordnas i en region har stor betydelse för vilka långsiktiga effekter som uppstår. När aktörer kopplas samman på ett sätt som främjar samarbete och gemensamt lärande kan detta stärka *local connectedness*, medan svagt förankrad eller fragmenterad samverkan riskerar att leda till *local disconnectedness*, där relationer och initiativ inte får fäste i regionen. De beskriver även hur lokalt engagemang och gemensamt lärande kan ge upphov till *local spawning*, det vill säga framväxten av nya nätverk, entreprenörskap och innovationsförmåga i regionala ekosystem. Clarysse et al. (2014) framhåller att värdeskapande i innovationsekosystem kräver att kunskap och idéer aktivt översätts till konkreta aktiviteter och samarbeten.

Forskning om innovationsekosystem har vidare utvecklats av Jacobides, Cennamo och Gawer (2018), som betonar hur värdeskapande sker genom strukturerade relationer mellan aktörer snarare än enskilda organisationer. Detta perspektiv förtydligar att innovationsekosystem inte enbart handlar om närvaro av aktörer, utan om hur deras inbördes relationer organiseras och koordineras över tid.

Ur detta perspektiv blir orkestrering en avgörande faktor för om ett evenemang kan fungera som en del av ett långsiktigt regionalt innovationsarbete. Detta är särskilt relevant för Sörmlands Innovationsdag, där regionen kan ses som en plattform för lokal spawning: en arena där företag, kommuner, akademi och civilsamhälle temporärt sammankopplas med ambitionen att skapa bestående relationer och kunskapsflöden. Genom att medvetet orkestrera dessa kontakter, både under och efter evenemanget, kan Region Sörmland bidra till att stärka den regionala connectedness som krävs för långsiktig innovationskapacitet. Scaringella och Radziwon (2018) lyfter att innovationsekosystem består av flera överlappande system, där samverkan mellan aktörer är avgörande för utveckling.

3. METOD

Studien har en kvalitativ forskningsansats och vilar på ett interpretativt och konstruktivistiskt synsätt på kunskap. Detta innebär att verkligheten förstås som socialt konstruerad och formad genom aktörers samspel och tolkningar i ett specifikt sammanhang (Bryman, 2018; Creswell & Poth, 2018). Fenomen som samverkan, lärande och värdeskapande betraktas därmed inte som objektiva och fasta, utan som något som skapas och förändras genom social praktik. Kunskap utvecklas i detta perspektiv genom tolkning av aktörers erfarenheter och upplevelser, snarare än genom mätning av isolerade variabler (Bryman, 2018; Creswell & Poth, 2018).

Mot denna bakgrund bedöms en kvalitativ forskningsdesign som särskilt lämplig, eftersom den möjliggör en fördjupad och kontextnära förståelse av hur mening, relationer och värde skapas inom regionala innovationsprocesser.

Studien genomförs som en fallstudie, där fallet utgörs av Sörmlands Innovationsvecka (#SIV) och dess organisatoriska och regionala kontext inom Region Sörmland. En fallstudiedesign möjliggör en djupgående analys av ett komplext och avgränsat sammanhang, där samspelet mellan aktörer, strukturer och processer kan studeras i sin helhet. Detta är särskilt relevant för att analysera hur eventorkestrering och användarinvolvering praktiseras, upplevs och får konsekvenser över tid.

Forskningsarbetet präglas av ett explorativt och abduktivt angreppssätt. Det explorativa upplägget innebär att studien inte utgår från fasta hypoteser, utan syftar till att undersöka ett relativt outforskat fenomen och successivt identifiera mönster, relationer och betydelser i empirin. Detta är motiverat då forskningen om eventorkestrering och användarinvolvering i regionala innovationssystem fortfarande är begränsad, särskilt när det gäller långsiktiga effekter bortom själva evenemanget.

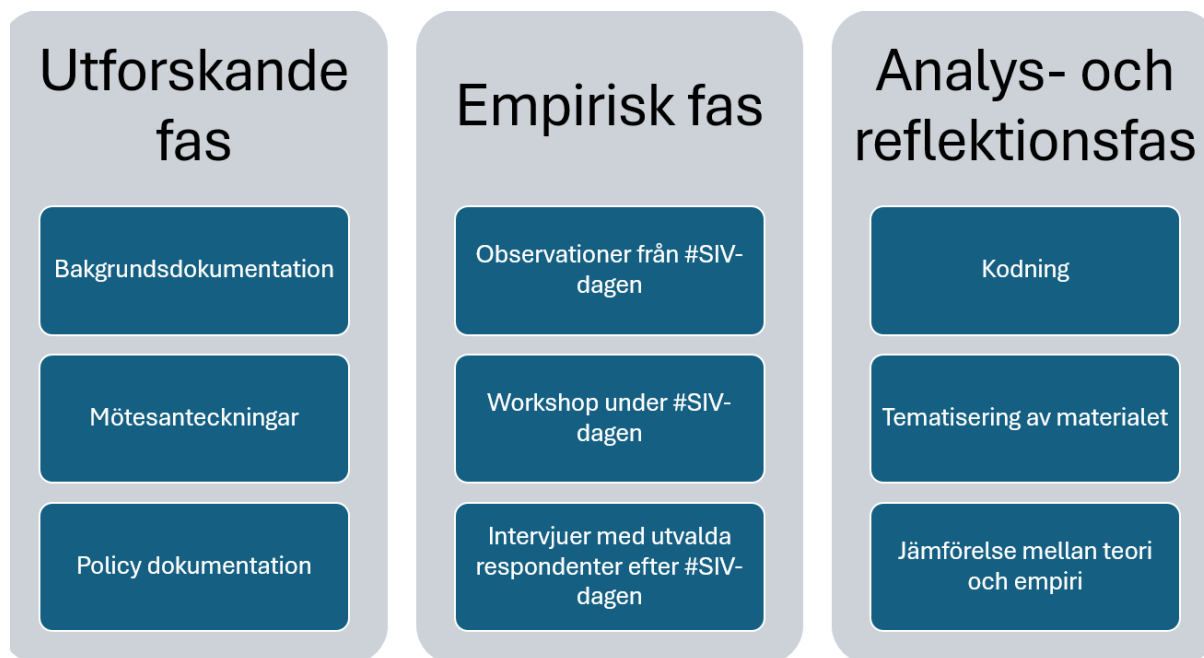
Det abduktiva angreppssättet innebär att empiri och teori relateras till varandra i en iterativ process. Inledande teoretiska perspektiv, såsom värdeskapande i samspel (Vargo & Lusch, 2008; Grönroos & Voima, 2013), användarinvolvering (Kristensson, 2014) och eventorkestrering (Getz & Page, 2020; Haefliger et al., 2025), används som analytiska tolkningsramar för att förstå och tolka det empiriska materialet. Dessa teorier fungerar inte som färdiga modeller att testa, utan som begreppsliga verktyg för att analysera och problematisera empirin. Samtidigt har empiriska

observationer gett upphov till nya frågor och nyanseringar som successivt har påverkat hur de teoretiska begreppen används och förstås i studien.

I studien används användarinvolvering och eventorkestrering som analytiska begrepp för att tolka hur samverkan, engagemang och lärande organiseras i samband med Sörmlands Innovationsdag (#SIV), snarare än som metoder för datainsamling.

Forskningsprocessen har genomförts i tre övergripande och delvis överlappande faser. Den inledande utforskande fasen omfattade insamling och genomgång av bakgrundsmaterial, såsom styrdokument, planeringsunderlag, interna mötesanteckningar och annan dokumentation kopplad till #SIV, i syfte att skapa en grundläggande förståelse för evenemangets mål, organisering och kontext. Den empiriska fasen bestod av datainsamling genom semistrukturerade intervjuer, observationer och workshops med centrala aktörer i samband med genomförandet av #SIV samt i efterföljande uppföljningsarbete. Den avslutande analys- och reflektionsfasen innefattade tematisering av det insamlade materialet och en systematisk jämförelse mellan empiriska iakttagelser och studiens teoretiska ramverk. Genom återkommande växlingar mellan empiri och teori fördjupades analysen och en mer kontextnära förståelse av studiens fall utvecklades.

Figur 3: Illustrering av forskningsprocessens tre faser och deras inbördes relation.

3.1 Urval av respondenter

Urvalet av respondenter är strategiskt och syftar till att inkludera aktörer som har centrala roller i Sörmlands innovationssystem och i genomförandet av (#SIV). Fokus har legat på att identifiera personer med insyn i, och ansvar för, samverkansprocesser, innovationsarbete och orkestrering på regional nivå. Detta innefattar bland annat innovationsstrateger verksamma inom Region Sörmland, enhetschefer med ansvar för näringslivs- och affärsutveckling, samt personer med direkt operativt ansvar för planering och genomförande av #SIV. Urvalet omfattar även forskare från Mälardalens universitet med inriktning mot innovationsledning och regional samverkan, vilka bidrar med perspektiv som knyter samman akademisk kunskap och praktiskt innovationsarbete.

Under #SIV-dagen presenterades forskaren till samtliga deltagare och värden till evenemanget förklarade kort om att forskaren skriver examensarbete om #SIV. I detta skede startades identifieringsprocess för att välja lämpliga respondenter på plats utifrån deras roll och engagemang i evenemanget. Urvalet styrs genomgående av respondenternas relevans för studiens forskningsfrågor samt deras position i de samverkans- och orkestreringsprocesser som studien avser att undersöka. Utöver befintligt empiriskt material genomfördes ytterligare 8 intervjuer efter #SIV-dagens avslut.

3.2 Datainsamling och metodtriangulering

För att fånga komplexiteten i samspelet mellan aktörer och de processer som präglar orkestrering och användarinvolvering i samband med #SIV används flera kompletterande datainsamlingsmetoder. Studien bygger på metodtriangulering, vilket innebär att olika typer av empiriskt material kombineras för att belysa fenomenet ur flera perspektiv och därigenom stärka studiens analytiska djup och trovärdighet.

3.2.1 Empiriskt material

Semistrukturerade intervjuer används för att fånga aktörernas erfarenheter, upplevelser, motiv och tolkningar av samverkan, orkestrering och värdeskapande i samband med #SIV. Intervjuformen möjliggör både jämförbarhet mellan respondenter och flexibilitet att följa upp teman som uppstår under samtalen. Observationer och workshops genomförs framför allt under planerings- och genomförandefaserna av evenemanget, vilket gör det möjligt att studera interaktioner, beslutsprocesser och samarbetsmönster i realtid. Dessa metoder bidrar till att synliggöra sådant

som inte alltid artikuleras i intervjuer, exempelvis informella roller, dynamik mellan aktörer och hur orkestrering praktiseras i handling.

Därutöver genomförs dokumentstudier av interna styrdokument, projektplaner, mötesanteckningar och andra relevanta underlag kopplade till regionens innovationsarbete och till #SIV. Dokumentanalysen bidrar med en strukturell och historisk förståelse av hur evenemanget är tänkt att fungera, vilka mål som formuleras och hur samverkan organiseras på policy- och strateginivå.

Den initiala empirin består av mötesanteckningar och observationer från tidiga samtal med regionala samordningsaktörer, vilka har gett en förförståelse för regionens organisatoriska struktur, samverkansnätverk och innovationsstrategi. Detta material används som en kontextuell ingång till studien och kompletteras med intervjuer och observationer genomförda i samband med #SIV-dagen. Genom att kombinera dessa datakällor skapas förutsättningar för att fördjupa och validera förståelsen av hur orkestrering och användarinvolvering faktiskt praktiseras i den regionala innovationskontexten.

3.2.2 Litteratur och sekundära data

Litteratursökning har genomförts som ett stöd för studiens teoretiska ramverk och för att positionera forskningsbidraget i relation till tidigare forskning inom innovation, samverkan och regional utveckling. Sökningen har främst genomförts i etablerade vetenskapliga databaser såsom Scopus, Web of Science och Google Scholar, vilka täcker ett brett spektrum av tvärvetenskaplig forskning inom samhällsvetenskap, management och innovationsstudier. Utöver databassökningar har kompletterande litteratur identifierats genom referenslistor i centrala artiklar och böcker, vilket möjliggjort en fördjupning av relevanta teoretiska perspektiv.

Sökorden har utformats med utgångspunkt i studiens fokus på regionala innovationsprocesser, eventbaserad samverkan och värdeskapande i användning. Kombinationer av termer som *regional development and innovation* samt *regional innovation systems and collaboration* har använts för att identifiera forskning om regional samverkan och innovationssystem. För att fånga studier som behandlar temporära initiativ och deras långsiktiga effekter har även sökord såsom *event orchestration and innovation* och *temporary events and long-term collaboration* använts. Litteratur med fokus på aktörsroller och värdeskapande har identifierats genom sökningar på *user involvement and innovation processes* samt *service-*

dominant logic and value creation. För att belysa innovation ur ett system- och ekosystemperspektiv har även termer som *innovation ecosystems and governance, multi-actor collaboration and regional development* samt *innovation events and knowledge spillovers* inkluderats i sökstrategin.

Genom att använda dessa sökord i olika kombinationer har studien identifierat relevant litteratur som belyser både teoretiska och empiriska aspekter av samverkan, orkestrering och innovationsprocesser. Denna litteratur har därefter använts för att bygga det teoretiska ramverket och för att informera den abduktiva analysen, där empiriska observationer kontinuerligt relateras till och jämförs med tidigare forskning.

3.3 Analys av data

Datamaterialet har analyserats genom en tematisk analys inspirerad av Braun och Clarke (2006), med syfte att identifiera mönster och teman som belyser hur eventorkestrering och användarinvolvering kan bidra till långsiktigt värdeskapande i en regional kontext. Analysen har genomförts i flera steg och organiserats i tre övergripande kodningsnivåer, vilka tillsammans möjliggör en successiv fördjupning från empiriskt nära observationer till mer analytiska och teoretiskt informerade teman.

I den första kodningsnivån genomfördes en noggrann och upprepad genomläsning av intervjuer, observationsanteckningar och dokumentmaterial. I detta steg identifierades meningsbärande enheter i materialet, vilka kodades med öppna och empiriskt nära koder. Dessa koder speglar respondenternas egna uttryck, handlingar och beskrivningar, exempelvis erfarenheter av samverkan, upplevda hinder, former av involvering och konkreta interaktioner under och i anslutning till #SIV. Syftet med denna nivå var att bevara närheten till empirin och säkerställa att analysen vilar på aktörernas perspektiv.

I den andra kodningsnivån grupperades de initiala koderna i mer övergripande kategorier genom att identifiera återkommande mönster och samband i materialet. I detta steg började analysen röra sig från deskriptiva koder mot mer analytiska teman, såsom olika former av användarinvolvering, typer av relationella kopplingar mellan aktörer, former av orkestrering samt upplevelser av kontinuitet eller avsaknad av uppföljning. Dessa kategorier fungerade som en brygga mellan empirin och studiens teoretiska ramverk.

Den tredje kodningsnivån innebar en vidare tolkning där de framväxande temana relaterades explicit till studiens teoretiska begrepp, såsom värdeskapande i samspel, orkestreringsmekanismer, samproduktion och local connectedness. I detta steg integrerades empirin med teorin genom en abduktiv analysprocess, där empiriska iakttagelser kontinuerligt jämfördes med och tolkades i ljuset av tidigare forskning. På så sätt utvecklades analytiska teman som förklarar hur eventorkestrering kan fungera som en mekanism för långsiktigt värdeskapande snarare än enbart tillfälliga effekter.

Analysprocessen har varit iterativ, vilket innebär att kodning, tematisering och teoretisk tolkning har pågått parallellt och återkommande. Nya insikter i empirin har lett till justeringar av koder och teman, samtidigt som teoretiska begrepp har preciserats och nyanserats utifrån det empiriska materialet. Denna ansats möjliggör en fördjupad förståelse av studiens fenomen snarare än prövning av förutbestämda hypoteser, vilket är förenligt med studiens explorativa och abduktiva karaktär.

3.4 Operationalisering

För att skapa en tydlig och systematisk koppling mellan studiens teoretiska ramverk och den empiriska analysen har centrala begrepp operationaliserats i form av analytiska frågeområden och observerbara indikatorer. Användarinvolvering och eventorkestrering operationaliseras i denna studie som analytiska begrepp, genom vilka empirin tolkas, snarare än som metoder eller interventioner i forskningsprocessen. Operationalisering används här inte som ett strikt mätinstrument, utan som ett analytiskt stöd som har väglett kodning, tematisering och tolkning av intervjuer, observationer och dokumentmaterial. Detta är i linje med studiens kvalitativa och abduktiva ansats, där teori och empiri utvecklas i samspel snarare än genom prövning av förutbestämda variabler.

Utgångspunkten för operationaliseringen är studiens centrala teoriområden: tjänstelogik och värdeskapande i användning, användarinvolvering, eventorkestrering samt regionala mekanismer för local connectedness och local spawning. Dessa teoretiska begrepp har översatts till empiriskt hanterbara dimensioner genom att identifiera vilka uttryck, handlingar och processer som kan observeras i aktörernas beskrivningar och i praktiken kring #SIV.

I analysen har operationaliseringen fungerat som ett analytiskt raster genom vilket empirin har sorterats och tolkats. Exempelvis har värdeskapande i användning identifierats genom

hur aktörer beskriver att de använder, vidareutvecklar eller omsätter kontakter, kunskap och initiativ efter evenemanget, snarare än genom själva deltagandet i eventet. På motsvarande sätt har användarinvolvering operationaliserats genom indikatorer som grad av inflytande, möjlighet till medskapande och upplevt ägarskap i processer kopplade till #SIV.

Eventorkestrering har analyserats genom hur roller, relationer, interaktioner och uppföljning organiseras före, under och efter evenemanget, medan regionala mekanismer såsom local connectedness och local spawning har operationaliserats genom tecken på varaktiga relationer, fortsatta samarbeten och framväxten av nya initiativ i den regionala kontexten. På så sätt möjliggör operationaliseringen en sammanhållen analys där empiriska observationer kan relateras till studiens teoretiska begrepp på ett transparent och systematiskt sätt.

Tabell 3.4. Operationalisering av centrala teoretiska begrepp

Teoretiska begrepp	Analytisk dimension	Empiriska indikatorer	Datakälla
Tjänstelogiskt perspektiv (value-in-use)	Användning och vidareförädling av resurser	Beskrivningar av hur kontakter, kunskap eller idéer används efter #SIV; koppling till egen verksamhet; upplevd nytta över tid	Intervjuer
Användarinvolvering	Grad av inflytande och delaktighet	Möjlighet att påverka innehåll och process; upplevelse av medskapande; ansvarstagande efter eventet	Intervjuer, observationer, workshops
Eventorkestrering (temporär organisering/dynamisk samordning)	Samordning och legitimitetsskapande	Före-underefter-logik; tydlighet i roller; facilitering av möten; design av	Observationer, dokument, intervjuer

		kontaktpunkter; strukturer för uppföljning	
Relationell förmedling (brokering)	Skapande av nya aktörskopplingar	Matchmaking mellan aktörer; nya kontakter mellan tidigare obesläktade aktörer	Observationer, intervjuer
Kontextuell konfigurerings	Anpassning till lokala behov	Anpassade format, språk, tempo eller verktyg; upplevd tillgänglighet för olika aktörer	Observationer, intervjuer
Menings- och legitimitetsskapande	Upplevd trovärdighet och relevans	Mandat från organisationer; ledningens stöd; upplevelse av att initiativ är värt att fortsätta	Intervjuer, dokument
Överföring av lärande över tid	Institutionalisering av erfarenheter	Hur kunskap, arbetsätt eller relationer från #SIV förs vidare; uppföljning; fortsatt samarbete eller nya initiativ	Intervjuer, dokument
Local connectedness	Varaktiga relationer	Återkommande samverkan; fortsatta kontakter efter #SIV; integration i befintliga nätverk	Intervjuer
Local spawning	Framväxt av nya initiativ	Nya projekt, samarbeten eller arbetsgrupper initierade genom #SIV	Intervjuer, dokument

3.5 Forskningsetiskt förhållningssätt

Studien har genomförts i enlighet med Vetenskapsrådets (2017) forskningsetiska riktlinjer för humanistisk och samhällsvetenskaplig forskning. Det innebär att särskild hänsyn har tagits till informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet genom hela forskningsprocessen.

Samtliga deltagare har informerats om studiens syfte, forskningsfrågornas karaktär samt hur det insamlade materialet kommer att användas. Informationen har lämnats både muntligt och skriftligt i samband med kontakt inför intervjuer och observationer. Deltagarna har även informerats om att det empiriska materialet inte enbart används för vetenskaplig analys inom ramen för examensarbetet, utan också kan ligga till grund för kunskapsunderlag och utvecklingsförslag riktade mot framtida upplagor av SIV. Detta innebär att studiens resultat kan användas för att formulera förslag till hur #SIV kan vidareutvecklas, omvandlas och fungera som ett steg i övergången mot ett mer långsiktigt innovationsekosystem i regionen.

Deltagandet har varit frivilligt, och respondenterna har informerats om att de när som helst kan avbryta sitt deltagande utan att ange skäl eller drabbas av negativa konsekvenser, i enlighet med samtyckeskravet.

För att uppfylla konfidentialitetskravet har allt empiriskt material behandlats med stor varsamhet. Intervjumaterialet har anonymiserats och inga personuppgifter som möjliggör identifiering av enskilda individer redovisas i studien. Råmaterial från intervjuer och observationer har endast varit tillgängligt för forskaren och har lagrats på ett sätt som förhindrar obehörig åtkomst. Det insamlade materialet används uteslutande för forsknings- och utvecklingsändamål kopplade till studien, i enlighet med nyttjandekravet.

Eftersom studien genomförts i nära samverkan med aktörer inom Region Sörmland har särskild uppmärksamhet riktats mot forskarens roll och ansvar i relation till deltagande aktörer. Forskaren har haft en medveten och reflekterad hållning till sin forskarroll, med tydlig åtskillnad mellan forskningsuppdraget och den praktiska utvecklingen av evenemanget. Syftet har varit att klargöra ansvar, förväntningar och hur empirin används, samt att undvika otydlighet kring roller och inflytande i den gemensamma lärandeprocessen.

Intervjufrågorna skickades till respektive respondent i förväg inför intervjutillfällena. Detta gjordes för att skapa transparens, ge respondenterna möjlighet att ta ställning till sitt

deltagande på informerade grunder samt för att underlätta reflekterade och genomtänkta svar. Förfarandet bedöms därmed bidra både till ett etiskt genomförande av studien och till ökad kvalitet i det empiriska material som ligger till grund för analysen.

3.6 Samproduktion

Forskningsprocessen bygger på ett samproducerande arbetssätt (Lindhult, 2008) där forskare och praktiker samverkar i utformning, datainsamling och reflektion.

Samproduktion ser kunskap som något som utvecklas i handling och dialog mellan forskare och praktiker (Lindhult, 2008). I en sådan ansats fungerar forskningen inte som en extern granskning utan som gemensam problemlösning; resultat valideras i praktiken (respondent- och resultatvalidering) och justeras iterativt.

I denna studie har samproduktion konkretiserats genom ett nära samarbete med Region Sörmland som uppdragsgivare. Samarbetet har inneburit att representanter från regionen varit involverade i delar av forskningsprocessen, såsom formulering av problemområde och reflektion kring studiens inriktning samt preliminära resultat.

Uppdragsgivaren har däremot inte haft tillgång till det fullständiga empiriska materialet, såsom intervjutranskriberingar, vilket säkerställt studiens oberoende och konfidentialitet. Samverkan har därmed främst skett på en övergripande nivå, där insikter och tolkningar diskuterats utan att känsligt material delats.

Under datainsamlingen har forskaren deltagit i möten, workshops och genomförandet av Sörmlands Innovationsdag (#SIV), där interaktion med praktiker möjliggjort en fördjupad förståelse för det studerade fenomenet. Regionens aktörer har även bidragit med insikter kring organisering, utmaningar och utvecklingsbehov i innovationssystemet.

Vidare har preliminära resultat och tolkningar diskuterats med uppdragsgivaren från Region Sörmland, vilket möjliggjort en dialogbaserad validering av studiens analys. Detta har bidragit till att stärka studiens kontextuella relevans och analytiska precision, utan att forskningsprocessen har styrts av uppdragsgivaren.

3.6.1. Respondentvalidering

Samtliga intervjuer spelades in med informerat samtycke från respondenterna och transkriberades i ett första steg med hjälp av ett AI-baserat transkriberingsverktyg i Microsoft Teams, vilket möjliggjorde en nära ordagrann återgivning av intervjumaterialet.

För att säkerställa transkriberingarnas kvalitet och minska risken för felaktigheter som kan uppstå vid automatiserad transkribering genomfördes en manuell genomlysning av samtliga intervjuer parallellt med granskning av transkriptionerna. Under denna process korrigerades eventuella felaktigheter i ordval, begrepp och formuleringar som hade betydelse för innehållets mening. Särskild uppmärksamhet ägnades åt centrala resonemang och nyckelbegrepp i relation till studiens forskningsfråga.

Transkriberingarna skickades inte till respondenterna. Istället har materialet hanterats med hänsyn till konfidentialitet, där samtliga transkriptioner har anonymiserats och lagrats i en lösenordsskyddad miljö med begränsad åtkomst. Endast forskaren har haft tillgång till det fullständiga råmaterialet.

Respondentvalideringen har istället genomförts på en övergripande nivå, där preliminära tolkningar och resultat har diskuterats med centrala aktörer utan att enskilda utsagor kopplats till specifika individer.

3.6.2. Resultatvalidering

Resultatvalideringen har genomförts i linje med det samproduktionsperspektiv som presenterats i avsnitt 2.7, där kunskap utvecklas genom interaktion mellan forskning och praktik. I denna studie har preliminära resultat och analytiska tolkningar diskuterats med en central informant från Region Sörmland i syfte att pröva hur väl analysen överensstämmer med det studerade sammanhanget och de erfarenheter som aktörerna har av Sörmlands Innovationsdag #SIV.

Denna dialogbaserade validering har använts för att tydliggöra hur studiens begrepp och tolkningar relaterar till den organisatoriska och regionala kontexten, samt för att identifiera eventuella oklarheter, missförstånd eller behov av avgränsningar i analysen. I enlighet med samproduktionsansatsen har resultatvalideringen inte haft som syfte att nå konsensus eller att justera resultaten efter informantens uppfattningar, utan att stärka precisionen i hur empiriska iakttagelser tolkas och beskrivs.

3.7 Metodkritik

Den valda kvalitativa forskningsdesignen är väl anpassad till studiens syfte att förstå hur eventorkestrering och användarinvolvering kan bidra till långsiktigt värdeskapande i ett regionalt innovationssammanhang. Som kvalitativ fallstudie är resultaten inte statistiskt generaliserbara, utan bidrar istället till analytisk generalisering genom utveckling av begrepp och mekanismer som kan vara relevanta i liknande kontexter (Bryman, 2018).

Studiens genomförande i nära samverkan med Region Sörmland innebär en potentiell risk för bekräftelsebias, då forskarens tolkningar kan påverkas av organisatoriska perspektiv. För att hantera denna risk har reflexiv dokumentation använts för att synliggöra och problematisera forskarens egna antaganden, och analysen har löpande granskats i dialog med handledare.

Respondentvalidering har använts för att pröva rimligheten i de analytiska tolkningarna genom att preliminära resultat diskuterats med centrala aktörer. Syftet har inte varit att bekräfta resultaten, utan att identifiera eventuella missförstånd, förenklingar eller alternativa tolkningar, vilket bidrar till ökad trovärdighet (Bryman, 2018).

Den tematiska analysen har möjliggjort en systematisk bearbetning av empirin, men innebär samtidigt ett tolkningsarbete där forskarens analytiska val påverkar vilka teman som lyfts fram. Som Lindhult (2008) påpekar är detta en naturlig del av kvalitativ och samproduktiv forskning, där subjektivitet hanteras genom transparens och reflexivitet snarare än elimineras.

4. EMPIRI

Detta kapitel presenterar studiens empiriska material och de mönster som framträder i aktörernas beskrivningar av Sörmlands innovationssystem och #SIV. Empirin bygger på semistrukturerade intervjuer med nyckelaktörer i regionen (region, kommun, akademi och näringsliv) samt kompletterande fältanteckningar och observationer från #SIV-dagen i samband med relevant dokumentation och policydokument.

Intervjuerna fångar både ett strategiskt perspektiv där hur aktörer beskriver uppdrag, roller och långsiktiga ambitioner i innovationssystemet, och ett mer operativt och upplevelsebaserat perspektiv, där fokus ligger på hur samverkan, orkestrering och fortsatt arbete faktiskt upplevs i praktiken. På så sätt synliggör empirin både formella strukturer och informella processer, liksom spänningar mellan ambition och genomförande.

4.1 Aktörer, roller och samverkan i Sörmlands innovationssystem

4.1.1. Regionens uppdrag och position i innovationssystemet

I empirin framträder Region Sörmland som en aktör med ett komplext och mångfacetterat uppdrag. Respondent 1 beskriver sina roller i regionen som “egentligen har två uppdrag”, där ett handlar om regional utveckling och innovationsstöd, medan det andra är kopplat till kärnverksamheter såsom hälso- och sjukvård. Dessa parallella uppdrag påverkar hur regionens roll i innovationssystemet förstås och praktiseras.

Samtidigt beskriver regionala innovationsstrategier (Respondent 4) regionens mer utåtriktade roll som att initiera, samordna och mobilisera aktörer i systemet. Regionens uppgift beskrivs som att skapa mötesplatser, sätta agendor och bidra till att aktörer som annars inte möts får möjlighet att samverka. Respondent 4 betonar dock att systeminnovation förutsätter att fler sektorer och nivåer kopplas ihop, och att regionen inte kan driva detta arbete ensam.

Akademins perspektiv förstärker denna bild. Respondent 2 pekar på vikten av ett gemensamt eller delat systemledarskap för att innovationssystemet inte ska bli fragmenterat av enskilda aktörers logiker. Utan en gemensam riktning riskerar initiativ att bli isolerade, tillfälliga eller personberoende.

4.1.2 Användarinvolvering i regionala innovationsarbete

Empirin visar att användarinvolvering förstås och praktiseras på olika sätt beroende på kontext, nivå och aktörsroll, men att den samtidigt uppfattas som central för relevans, lärande och långsiktigt värdeskapande i innovationsprocesser.

Respondent 1 beskriver regionens roll som en möjliggörare för samverkan snarare än en styrande aktör. Inom ramen för uppdraget för hållbar regional utveckling (HRU) sker användarinvolvering främst genom nätverk och samordnade forum, där regionen bidrar med struktur, innehåll och mötesformer. Samtidigt betonas att utfallet av dessa insatser är svårt att förutse, och att relevans ofta kan bedömas först i efterhand.

Respondent 2 beskriver användarinvolvering som en grundläggande förutsättning för meningsfullt innovationsarbete och betonar vikten av systematiska metoder för att identifiera bakomliggande behov. De insikter som skapas i sådana processer ses som värdefulla även när de inte omedelbart leder till implementering, utan bidrar till lärande och gemensam förståelse i systemet.

Respondent 3 problematiserar föreställningen om “svårinvolverade” grupper och pekar på att låg motivation eller teknikmotstånd inte är knutet till specifika målgrupper, utan kan förekomma i många sammanhang, även inom organisationer. Detta nyanserar bilden av användarinvolvering som en fråga om design snarare än målgrupp.

Under #SIV-dagen upplevs användarinvolveringen som överlag positiv. Respondent 7 beskriver särskilt interaktiva workshops och övningar som format där deltagare gick från passiv närvaro till aktivt deltagande. Samtidigt lyfts förbättringsbehov kopplade till tempo och intensitet, där ett mindre pressat schema upplevs kunna skapa bättre förutsättningar för reflektion och samtal.

4.1.3 Upplevda utmaningar för långsiktig samverkan

Ett återkommande empiriskt tema är brist på tydliga strukturer och svårigheter att skapa långsiktig, systemisk samverkan. Respondent 3 beskriver innovationssystemet som varande i en “begrännande fas”, där det saknas etablerade och uttalade strukturer för hur samverkan ska ske över tid.

Ett tydligt connectedness-problem rör relationen mellan offentlig sektor och näringsliv. Respondent 1 beskriver Sörmland som “jättedåliga” på att ta nya näringslivskontakter

och menar att både offentlig sektor och näringsliv ofta saknar förståelse för varandras villkor. Detta skapar tröghet i innovationssamverkan och gör det svårt att omsätta idéer i praktik.

Resursbrist framträder också som ett genomgående hinder. Respondent 4 beskriver en vardag präglad av begränsad tid, ekonomi och mandat, där långsiktiga innovationssatsningar ofta prioriteras ned till förmån för mer akuta uppgifter. Flera respondenter beskriver detta som en "bristlogik", där investering i innovation upplevs som riskfylld trots potentiell nytta på sikt.

4.1.4 Upplevda möjligheter till fördjupad samverkan och systemutveckling

Trots de brister och utmaningar som identifieras i empirin beskriver respondenterna också flera möjligheter till fördjupad samverkan och vidare systemutveckling i Sörmlands innovationssystem. Ett återkommande resonemang är att regionen successivt rör sig mot mer sammanlänkade och systemiska former av innovationsarbete, där gränserna mellan offentlig sektor, näringsliv och andra samhällsaktörer upplevs som mindre skarpa än tidigare.

Respondent 4 upplever att innovationsfrågan i dag ges utrymme i fler sammanhang än tidigare, både inom regionala strukturer och i dialoger mellan olika aktörer. Detta tolkas som ett gradvist skifte i hur innovation förstås och prioriteras i regionen, där begreppet inte längre är begränsat till enskilda projekt eller specialiserade funktioner. Respondenten betonar att denna utveckling inte kan härledas till en enskild satsning, utan snarare framstår som en stigande effekt av flera parallella initiativ och mötesarenor, där #SIV utgör en viktig men inte ensam del.

Liknande iakttagelser görs av Respondent 1, som beskriver hur regionen i allt större utsträckning intar en samordnande och möjliggörande roll snarare än en styrande. Genom att skapa forum där olika aktörer kan mötas och utbyta perspektiv uppstår enligt respondenten bättre förutsättningar för gemensamt lärande och ökad förståelse för varandras villkor. Detta ses som en central förutsättning för att samverkan ska kunna fördjupas och ta mer långsiktiga former.

Även Respondent 2 pekar på möjligheter kopplade till ökat systemtänkande, där innovation inte betraktas som isolerade insatser utan som något som utvecklas i samspelet mellan flera aktörer och nivåer. Respondenten menar att när fler aktörer börjar se sina egna verksamheter som delar av ett större sammanhang skapas förutsättningar för mer sammanhängande utvecklingsprocesser och minskad fragmentering i innovationsarbetet.

4.2 #SIV-dagen som evenemang

4.2.1 Upplevelser av evenemangorkestrering

I både observationer och intervjuer framträder orkestreringen av Sörmlands Innovationsdag #SIV som genomarbetad, strukturerad och professionellt genomförd. Flera respondenter beskriver evenemanget som välplanerat, med en tydlig röd tråd mellan innehåll, form och genomförande. Respondent 6, som haft en central roll i planering och samordning, betonar särskilt vikten av tidig och sammanhållen orkestrering för att skapa en helhetsupplevelse snarare än ett fragmenterat evenemang: *“Vi var väldigt måna om att det inte skulle bli en massa lösa punkter, utan att allt skulle hänga ihop och kännas som en gemensam berättelse.”*

Respondent 6 lyfter vidare att programmet färdigställdes i god tid före genomförandet, vilket möjliggjorde tydlig kommunikation gentemot både deltagare och medverkande aktörer. Denna framförhållning beskrivs som avgörande för att skapa samsyn kring evenemangets syfte och innehåll: *“Att programmet var klart tidigt gjorde att vi kunde kommunicera tydligt, både internt och externt, och slippa sista-minuten-lösningar.”*

Även andra respondenter bekräftar denna bild. Respondent 2 beskriver att informationen om #SIV upplevdes som samlad och lättillgänglig, vilket underlättade engagemang från den egna organisationen: *“Det var tydligt vad SIV var och vad man kunde förvänta sig. Det gjorde det lättare att få med sig kollegor.”*

Ett återkommande inslag i respondenternas beskrivningar av orkestreringen är det sensoriska konceptet *“Innovation på tallriken”*. Respondent 6 framhåller detta som ett medvetet grepp för att konkretisera innovationsbegreppet och göra det mer upplevelsebaserat: *“Vi ville att innovation inte bara skulle vara något man pratar om, utan något man faktiskt upplever.”* Respondent 3 beskriver hur detta bidrog till att sänka trösklarna för deltagande och skapa en mer inkluderande atmosfär, särskilt för aktörer som inte dagligen arbetar med innovation: *“Det blev mindre stelt. Innovation kändes inte så teoretiskt, utan mer vardagsnära.”*

Flera respondenter lyfter även de strategiska val som gjordes kring format och tidsstruktur. Respondent 4 beskriver beslutet att koncentrera huvuddelen av innehållet till en sammanhållen huvuddag som avgörande för att skapa intensitet och gemensam närvaro:

“Det var bra att allt hände samtidigt. Man sprang på folk man annars inte hade träffat.”

Respondent 6 bekräftar detta resonemang och kopplar det till ambitionen att skapa energi och interaktion snarare än ett långdraget program: *“Vi ville hellre ha en dag med tryck än flera dagar som rinner ut i sanden.”*

Empirin visar att orkestreringen av #SIV inte enbart handlat om logistisk samordning, utan även om medvetna val kring tempo, innehåll, sinnliga element och tidsmässig koncentration. Dessa val beskrivs av respondenterna som centrala för att skapa en sammanhållen upplevelse där innovation inte enbart kommuniceras genom presentationer, utan också genom upplevelse, närvaro och gemensamt sammanhang.

4.2.2 Upplevda utmaningar i evenemangorkestreringen

Trots att orkestreringen av Sörmlands innovationsdag i huvudsak beskrivs som välplanerad och professionell, framträder i intervjuerna flera återkommande utmaningar. Den mest genomgående bristen rör kontinuitet och uppföljning efter genomförandet. Flera respondenter beskriver att evenemanget skapar engagemang och energi under själva dagen, men att detta i begränsad utsträckning tas vidare i mer långsiktiga former.

Respondent 4 framhåller att den tydliga koncentrationen till en huvuddag samtidigt innebär en risk för att arbetet stannar vid just ett tillfälle: *“Det blir väldigt intensivt den dagen, men sen händer det inte så mycket mer under resten av året.”*

Denna avsaknad av uppföljning beskrivs inte som ett misslyckande i genomförandet, utan snarare som en strukturell utvecklingsutmaning kopplad till hur orkestreringen är utformad. Respondent 6 bekräftar denna bild och menar att fokus hittills legat på att skapa en stark dag, snarare än ett sammanhängande flöde över tid: *“Vi har varit väldigt bra på att göra själva dagen, men mindre bra på att fånga upp det som händer efteråt.”*

En närliggande utmaning som lyfts av flera respondenter rör otydlighet kring struktur, förväntningar och syfte, särskilt i inledningen av processen. Respondent 7 beskriver att upplägget upplevdes som oklart, vilket påverkade möjligheten till förberedelse och aktivt engagemang: *“Jag hade svårt att förstå vad som förväntades av oss innan, och hur man skulle ta med sig något vidare.”*

Respondent 2 uttrycker liknande erfarenheter och pekar på att bristande tydlighet i den tidiga kommunikationen kan ha påverkat deltagarnas rollförståelse: *“Man visste att man skulle vara med, men inte riktigt varför eller hur man kunde bidra.”*

Flera respondenter efterfrågar även någon form av gemensam struktur eller plattform för fortsatt interaktion efter #SIV. Avsaknaden av en sådan beskrivs som ett hinder för att omvandla kontakter och idéer till mer långsiktigt samarbete. Respondent 6 menar att detta är en fråga som ännu inte har fått en tydlig organisatorisk hemvist: *“Det saknas egentligen en självklar plats där dialogen kan fortsätta efteråt.”*

4.2.3 Upplevda bidrag och mervärden

I intervjumaterialet framträder interaktion, informella möten och relationsskapande som centrala bidrag från Sörmlands innovationsdag. Flera respondenter beskriver att värdeskapandet i hög grad ägde rum mellan de formella programpunkterna.

Respondent 6 framhåller pauserna som särskilt betydelsefulla för relationsbyggande: *“Det var där samtalen tog fart och kontakter knöts.”*. Respondent 5 beskriver hur dessa möten snabbt övergick i mer konkreta diskussioner *“Man gick ganska snabbt från nätverkande till samarbetsidéer.”*

Engagemanget under dagen tog sig uttryck i frekventa samtal, aktiv närvaro och deltagande i interaktion mellan programpunkterna. Deltagarna stannade i lokalerna och rörde sig mellan olika ytor. Respondent 4 kontrasterar detta mot erfarenheter från andra evenemang: *“Här var folk kvar och deltog, det märktes tydligt.”*. Respondent 2 bekräftar denna bild och beskriver en hög grad av närvaro *“Det var mycket aktivitet hela tiden.”*

Respondent 6 framhåller att denna typ av interaktion är svår att uppnå i mer traditionella konferensformat *“Det händer inte på samma sätt när folk bara lyssnar och går.”*

4.2.3 Processer som stärker eller begränsar fortsatt samverkan

Empirin identifierar flera återkommande processer som påverkar aktörers möjligheter och vilja att fortsätta samverka efter Sörmlands innovationsdag är avslutat. Dessa processer rör främst samordning och mobilisering, relationsbyggande genom fysisk samling samt tillgång till strukturer för fortsatt engagemang.

En central process som framträder är regionens roll i att initiera och samordna möten mellan aktörer som annars inte möts. Flera respondenter beskriver att regionens position och mandat möjliggör sammankoppling av aktörer från olika sektorer och organisationer. Respondent 6 beskriver detta som en viktig förutsättning för bredd i deltagandet *“Många av de här aktörerna hade inte träffats om inte regionen tagit initiativet.”*. Respondent 5 bekräftar denna bild och menar att regionens samordnande funktion sänker trösklarna för kontakt: *“När regionen bjuder in blir det enklare att tacka ja och delta.”*.

En annan process som återkommer i materialet rör betydelsen av fysisk samling för relationsbyggande. Flera respondenter betonar att möten på plats skapar andra förutsättningar för tillit, samtal och gemensam förståelse än digitala format. Respondent 4 beskriver detta som avgörande för att relationer ska ta form. Respondent 6 lyfter att den fysiska närvaron bidrar till fördjupade samtal och ökad benägenhet att följa upp kontakter.

Samtidigt framträder begränsande processer kopplade till avsaknad av infrastruktur för fortsatt engagemang. Flera respondenter betonar att brist kopplade till fortsatta deltagande till behovet av tydlig struktur, planering och upplevd nytta efter evenemanget. Respondent 7 hävdar att *“Om det ska fortsätta behöver man veta vad nästa steg är och varför det är relevant.”*

4.2.4 Utvecklingsområden enligt respondenterna

I intervjumaterialet framkommer flera förbättringsförslag kopplade till målgrupp, format och forumen för engagemang. Dessa utvecklingsområden berör både vilka aktörer som deltar i Sörmlands innovationsdag och hur evenemanget är utformat.

Respondent 6 efterfrågar en tydligare och bredare målgruppsstrategi och beskriver Sörmlands innovationsdag som i huvudsak ett internt evenemang för region och kommuner. Representationen från näringsliv och civilsamhälle upplevs som begränsad, liksom deltagarnas samlade mångfald. Respondent 6 framhåller att detta är problematiskt, eftersom näringslivet beskrivs stå för en betydande del av regionens innovationskraft *”Jag undrar var fler från civilsamhället är. Näringslivet kan jag nästan räkna på handen, och de står för så mycket investering och innovationskraft.”*.

Respondent 6 menar vidare att en mer utvecklad målgruppsstrategi skulle möjliggöra mer anpassade format och innehåll. Exempel som nämns är riktade workshops för olika aktörsgrupper samt alternativa upplägg, såsom en kortare eller uppdelad dag:

“Om man vet vilka man vänder sig till kan man också anpassa både format och innehåll bättre.”.

Den låga uppslutningen till afterwork-aktiviteten lyfts av Respondent 6 som ett tecken på begränsat praktiskt innovationsengagemang, trots ett högt formellt deltagande under dagen *“Det är många som deltar under dagen, men färre som stannar kvar när det ska bli mer praktiskt.”.*

Respondent 7 betonar samtidigt behovet av tydligare struktur, infrastruktur och kommunikation kring evenemangets syfte, upplägg och vilka aktörer som förväntas delta. Detta beskrivs som en förutsättning för både engagemang och fortsatt medverkan *“För att kunna engagera sig behöver man förstå syftet, strukturen och vad som förväntas.”.*

4.3 Övergång till ekosystem

4.3.1 Insikter kring övergång till ekosystem

I intervjumaterialet framträder en gemensam kärnsikt kring behovet av att utveckla Sörmlands från ett inspirerande temporärt evenemang till ett sammanhang som i högre grad stödjer genomförande och vardagspraktik. Flera respondenter beskriver att evenemanget idag fungerar väl som mötesplats och inspirationsarena, men att dess långsiktiga betydelse är beroende av hur idéer, kontakter och initiativ tas vidare över tid.

Respondent 4 uttrycker en tydlig ambition om att #SIV ska utgöra en del av ett mer kontinuerligt arbete snarare än ett enskilt evenemang *“Det kan inte bara vara en dag. Tanken är ju att det ska pågå under hela året.”.* Liknande resonemang förs av Respondent 6, som menar att övergången till ett mer ekosystemliknande arbetssätt förutsätter att evenemanget kopplas till pågående initiativ och praktiskt genomförande i organisationer *“Inspiration räcker inte i längden, det måste finnas en koppling till det som faktiskt händer i vardagen.”*säger respondent 6.

Sörmlands innovationsdag beskrivs i detta sammanhang inte som ett nav i sig, utan som en potentiell sammanhållande plattform där olika aktörer bidrar med kompletterande resurser, perspektiv och aktiviteter. Respondent 5 framhåller att värdet ligger i samordningen snarare än i centraliseringen *“Det handlar inte om att allt ska ske inom SIV, utan om att det ska hänga ihop.”.* Även Respondent 7 betonar vikten av gemensam riktning och samförstånd mellan aktörer för att möjliggöra en övergång från evenemang till mer långsiktigt samarbete *“För att det ska bli något mer behöver alla förstå hur deras del passar in i helheten”.*

Det empiriska materialet visar att övergången mot ett innovationsekosystem uppfattas som beroende av att Sörmlands innovationsdag kopplas till kontinuerliga processer, gemensam riktning och praktiskt genomförande.

4.3.2 Förutsättningar för övergång till innovationsekosystem

Empirin visar samstämmigt att en övergång från #SIV som enskilt evenemang till ett mer långsiktigt innovationsekosystem förutsätter en tydligare och mer sammanhållen övergripande struktur. Respondent 6 betonar att #SIV inte bör förstås som navet i sig, utan som en del av ett bredare ramverk för "innovation i Sörmland", där flera aktiviteter och initiativ tillsammans bidrar till långsiktig samverkan. Enligt respondenten behöver detta ramverk tydliggöra mål, roller och nivåer av delaktighet, så att #SIV får en klar funktion i relation till andra pågående innovations- och utvecklingsinsatser i regionen.

Flera respondenter lyfter vikten av tydlig kommunikation kring syfte och förväntningar som en grundläggande förutsättning för fortsatt engagemang. Respondent 7 beskriver att otydlighet kring upplägg, målgrupp och vad deltagande faktiskt innebär riskerar att begränsa aktörers möjlighet att förbereda sig och prioritera sitt engagemang. På liknande sätt framhåller Respondent 4 att aktörer behöver förstå hur deras medverkan under #SIV hänger samman med ett större sammanhang och vilka möjligheter som finns att arbeta vidare efter evenemanget, för att engagemanget inte ska upplevas som tillfälligt eller isolerat.

Empirin pekar även på behovet av fungerande infrastruktur för kontinuerlig interaktion mellan aktörer. Respondent 7 efterfrågar någon form av gemensam plattform eller struktur som möjliggör fortsatt dialog, uppföljning och samordning efter #SIV-dagen. Utan sådana stödjande strukturer riskerar kontakter och initiativ att stanna vid personliga relationer snarare än att utvecklas till mer stabila samverkansformer. Respondent 2 lyfter i detta sammanhang vikten av att skapa former för gemensamt arbete som inte är beroende av enskilda eldsjälar, utan som är inbäddade i organisationernas ordinarie arbetssätt.

Tillgång till tid, resurser och mandat framträder också som centrala förutsättningar i empirin. Respondent 4 beskriver hur begränsade resurser och konkurrerande prioriteringar i organisationernas vardag ofta försvårar långsiktigt innovationsarbete, även när viljan finns. Respondent 6 menar att deltagande aktörer behöver kunna avsätta tid och ha ett tydligt mandat från

sina organisationer för att engagera sig i fortsatt samverkan, annars riskerar initiativ att rinna ut i sanden.

Slutligen betonas behovet av ett gemensamt systemledarskap som kan skapa riktning och sammanhang i innovationsarbetet. Respondent 2 framhåller att utan någon form av samordnande ledarskap riskerar innovationssystemet att bli fragmenterat, där enskilda initiativ drivs parallellt utan tydlig koppling till varandra. Respondent 1 lyfter särskilt vikten av att stärka kopplingarna mellan offentlig sektor och nya näringslivsaktörer, och menar att ett mer sammanhållet ledarskap kan bidra till att överbrygga skillnader i arbetssätt, språk och förväntningar mellan olika sektorer.

5. ANALYS OCH DISKUSSION

Syftet med detta kapitel är att analysera och diskutera hur eventorkestrering och användarinvolvering bidrar till, men också begränsar, möjligheten att omvandla Sörmlands Innovationsdag (#SIV) från ett tidsbegränsat evenemang till ett långsiktigt och hållbart innovationsekosystem. Analysen bygger på en tematisk tolkning av intervjuer, observationer och dokument, där empirin kontinuerligt relateras till studiens teoretiska ramverk bestående av tjänstelogik, användarinvolvering, eventorkestrering, temporär organisering och regional innovationsforskning.

Analysen är strukturerad kring tre analytiska nivåer: hur värde skapas och förstås i relation till #SIV, hur användarinvolvering och orkestrering praktiseras i det temporära eventet samt vilka mekanismer som möjliggör eller begränsar lärandeöverföringen från ett enskilt evenemang till mer varaktiga systemeffekter. Genom att integrera analys och diskussion i samma kapitel möjliggörs en sammanhållen tolkning där empiri och teori förs i dialog snarare än behandlas som separata steg.

5.1 #SIV som resurs för värdeskapande i användning

Ur ett tjänstelogiskt perspektiv skapas värde inte i samband med leverans av en aktivitet, utan genom hur aktörer använder och integrerar resurser över tid (Vargo & Lusch, 2008). Empirin visar att #SIV genererar flera potentiella värderesurser, såsom nya relationer, gemensamma referensramar kring innovation och ökad förståelse för andra aktörers perspektiv. Dessa resurser uppstår genom interaktioner mellan aktörer från olika sektorer och genom den intensitet som präglar evenemangets genomförande. I linje med tjänstelogisk teori kan värdeskapandet därmed förstås som en process där aktörer integrerar resurser i sina egna organisatoriska sammanhang efter evenemanget (Grönroos & Voima, 2013).

Liknande mönster har identifierats i tidigare forskning om innovationsevenemang. Komssi et al. (2015) visar att sådana evenemang ofta skapar nya relationer, idéer och gemensamma perspektiv mellan deltagare. Samtidigt innebär den temporära karaktären att dessa resurser inte automatiskt leder till långsiktiga samarbeten. För att initiativ från event ska leda till mer varaktigt värdeskapande krävs strukturer som stödjer fortsatt interaktion och koordinering mellan aktörer efter evenemanget (Haefliger et al., 2025).

Samtidigt visar empirin att dessa resurser endast i begränsad utsträckning omsätts i konkret handling efter evenemangets slut. Många relationer och insikter förblir situationsbundna och aktiveras inte i deltagarnas ordinarie verksamheter. I relation till tjänstelogisk teori kan detta tolkas som ett glapp mellan potentiellt värde och värde i användning (Vargo & Lusch, 2008). #SIV fungerar därmed som en möjliggörande resurs i ett regionalt tjänstesystem, men saknar tillräckliga strukturer för att stödja fortsatt resursintegration över tid (Grönroos & Voima, 2013). Analytiskt framträder också en oklarhet kring vem som bär ansvar för att vidareutveckla och aktivera de värden som genereras genom evenemanget.

5.2 Användarinvolvering: engagemang utan förpliktelse

Empirin visar att användarinvolvering är en central del av #SIV:s utformning. Interaktiva workshops, informella samtal och samskapande moment bidrar till en hög grad av deltagande och upplevd relevans under själva evenemanget. Detta innebär dock inte nödvändigtvis att deltagarna är involverade i utvecklingen av evenemanget eller i efterföljande innovationsprocesser.

Snarare tyder empirin på att involveringen i huvudsak är situerad till själva genomförandet av #SIV, där deltagare engageras i aktiviteter men i begränsad utsträckning ges möjlighet att påverka utformning, uppföljning eller vidare utveckling av initiativ. I detta avseende framträder en viktig distinktion mellan deltagande i ett interaktivt evenemang och faktisk användarinvolvering i innovationsprocesser. Tidigare forskning visar att användarinvolvering ofta stannar vid deltagande snarare än faktiskt inflytande över innovationsprocesser (Bason, 2018).

Detta ligger i linje med forskning som visar att användarinvolvering kan bidra till legitimitet, gemensam förståelse och idéutveckling i innovationsprocesser (Kristensson, 2014). I ett tjänstelogiskt perspektiv kan sådana interaktioner förstås som situationer där aktörer bidrar med egna resurser och perspektiv i värdeskapande processer (Vargo & Lusch, 2008).

Samtidigt visar analysen att involveringen sällan följs av tydliga roller, mandat eller ansvar efter evenemanget. Användarinvolveringen fungerar därmed främst som deltagande i stunden snarare än som ett åtagande över tid. I relation till teori framträder här en central distinktion mellan engagemang och genomförande: medan involvering kan skapa motivation och idéer kräver långsiktigt värdeskapande organisatoriska strukturer som möjliggör fortsatt resursintegration, ansvarsfördelning och beslut (Grönroos & Voima, 2013).

Studien problematiserar därmed antagandet om att hög grad av användarinvolvering automatiskt leder till långsiktiga resultat. I stället tyder analysen på att användarinvolvering behöver kombineras med tydliga strukturer för uppföljning och koordinering för att kunna omsättas i mer varaktiga initiativ och samarbeten.

5.3 Eventorkestrering: stark under eventet, svag efteråt

Empirin visar att orkestreringen av #SIV under själva evenemanget är väl genomförd. Programstruktur, tempo, narrativ och fysiska mötesytor är samordnade på ett sätt som främjar intensiva interaktioner och möten mellan aktörer. Detta ligger i linje med forskning om eventorkestrering, som betonar vikten av att koordinera olika element i ett evenemang för att skapa meningsfulla upplevelser och interaktioner i temporära sammanhang (Getz & Page, 2020). Studier av innovationsinitiativ visar också att orkestrering under själva eventet är avgörande för att möjliggöra möten, kunskapsutbyte och nya kopplingar mellan deltagare (Haefliger et al., 2025).

Samtidigt visar forskning om temporära innovationsinitiativ att orkestreringen ofta är stark under själva evenemanget men betydligt svagare efteråt. Cobham et al. (2017) visar exempelvis att innovationsevenemang ofta genererar stort engagemang och många idéer under genomförandet, men att brist på uppföljning och strukturer för fortsatt samverkan gör att dessa idéer sällan utvecklas vidare.

Ett liknande mönster framträder i analysen av #SIV. Efter evenemangets avslut försvagas orkestreringen tydligt, där respondenter beskriver bristande uppföljning, oklara nästa steg och avsaknad av strukturer för fortsatt samverkan. Detta ligger i linje med forskning om temporär organisering som visar att innovationsevenemang ofta saknar mekanismer för långsiktig integration i organisationers vardag (Bakker et al., 2016). I relation till teorin synliggör detta en viktig skillnad mellan att orkestrera ett enskilt evenemang och att orkestrera en mer långsiktig innovationsprocess (Dhanaraj & Parkhe, 2006). #SIV framstår därmed som väl orkestrerat som händelse, men svagare integrerat i regionens mer långsiktiga innovationssystem. Nambisan och Baron (2021) visar att deltagande i innovationssystem ofta innebär utmaningar kopplade till tid, resurser och rollkonflikter, vilket kan begränsa långsiktigt engagemang.

Analysen pekar därför på behovet av att förlänga orkestreringen till fasen efter evenemanget. Ett sätt att göra detta är att systematiskt fånga upp de insikter och lärdomar som uppstår under evenemanget, exempelvis idéer och problemformuleringar som aktörer identifierar

gemensamt. Dessa lärdomar kan därefter struktureras och analyseras av ansvariga inom regionen, som i sin tur kan prioritera de initiativ som bedöms ha störst potential för regional utveckling. På så sätt kan erfarenheter från ett genomfört evenemang fungera som grund för planering och orkestrering av kommande iterationer av #SIV. En sådan process skulle bidra till att koppla samman det temporära evenemanget med mer långsiktiga innovationsprocesser och därmed stärka evenemangets systemiska betydelse.

5.4 Orkestreringsmekanismer och överföring av lärande

Med utgångspunkt i forskning om orkestreringsmekanismer i temporära innovationsinitiativ kan orkestreringsfasen förstås som den del av processen där relationer, idéer och erfarenheter från innovationsevenemang tas vidare och integreras i mer långsiktiga samverkansstrukturer. Dhanaraj och Parkhe (2006) beskriver orkestrering som en process där en central aktör möjliggör kunskapsutbyte, stabiliserar nätverk och skapar förutsättningar för fortsatt innovation mellan deltagande organisationer. I denna studie framträder Region Sörmland i stor utsträckning som en sådan orkestrerande aktör i samband med #SIV.

Den första mekanismen som framträder i analysen är relationell förmedling. Under #SIV fungerar regionen som en sammankopplande aktör mellan organisationer, offentliga aktörer, företag och andra deltagare. Genom att skapa mötesplatser och gemensamma aktiviteter möjliggörs interaktion mellan aktörer som annars sällan möts, vilket bidrar till nya relationer och potentiella samarbeten. Detta ligger i linje med forskning som visar att innovationsinitiativ kan fungera som arenor där nya kopplingar mellan aktörer etableras och resurser kombineras i innovationsprocesser (Adner, 2017; Nambisan & Baron, 2013). Den relationella förmedlingen bidrar därmed till att skapa de nätverk och kontakter som utgör en viktig grund för vidare innovationssamarbeten inom ett innovationsekosystem (Autio & Thomas, 2014).

En andra mekanism som kan identifieras i analysen är kontextuell konfigurering. #SIV organiseras kring olika teman och samhällsutmaningar, vilket gör det möjligt att anpassa aktiviteter och diskussioner till aktuella regionala utvecklingsfrågor. Genom denna tematisering kan arrangörerna strukturera interaktionen mellan deltagare och skapa ett gemensamt fokus för idéutveckling och samverkan. Forskning om orkestrering av innovationsinitiativ visar att kontextuell konfigurering är en central mekanism genom vilken arrangörer formar den miljö där

aktörer möts och samarbetar (Haefliger et al., 2025). I detta fall bidrar tematiseringen av #SIV till att skapa ramar som underlättar gemensam problemformulering och diskussion mellan deltagare.

En tredje mekanism handlar om legitimitetsbyggande. Innovationsevenemang kan bidra till att synliggöra initiativ och skapa uppmärksamhet kring vissa frågor eller samarbeten. Genom att samla aktörer från offentlig sektor, näringsliv och akademi kan evenemanget bidra till att skapa legitimitet för nya idéer och samverkansinitiativ. Forskning om innovationsekosystem visar att legitimitet och synlighet är viktiga förutsättningar för att nya initiativ ska kunna utvecklas och få stöd från olika aktörer i ett system (Adner, 2017; Nambisan & Baron, 2013). I samband med #SIV kan evenemanget därför bidra till att ge synlighet och erkännande åt vissa idéer och samverkansinitiativ, vilket i sin tur kan underlätta fortsatt utveckling.

Analysen visar att orkestreringsfasen inte enbart handlar om att skapa möten mellan aktörer, utan också om hur de relationer, idéer och erfarenheter som uppstår under evenemanget tas vidare efter att det avslutats. I detta sammanhang blir överföring av lärande en central del av orkestreringen. Temporära innovationsinitiativ genererar ofta intensivt lärande genom möten mellan olika perspektiv och kompetenser (Cobham et al., 2017; Komssi et al., 2015), men för att detta ska bidra till långsiktigt värdeskapande behöver erfarenheterna samlas upp och integreras i organisationers fortsatta arbete (Argyris & Schön, 1978). För att lärande ska bidra till långsiktig förändring krävs att erfarenheter integreras i organisatoriska strukturer och processer (Crossan et al., 1999).

I analysen av #SIV framträder dock mekanismer för uppföljning och lärandeöverföring som relativt svagt utvecklade. Deltagare uttrycker osäkerhet kring hur idéer och kontakter ska tas vidare efter evenemanget, vilket tyder på att tydliga strukturer för fortsatt samverkan saknas. Detta ligger i linje med forskning som visar att effekterna av temporära innovationsinitiativ ofta riskerar att bli kortvariga om uppföljning och koordinering inte etableras (Haefliger et al., 2025).

Orkestreringsfasen kan därför förstås som den del av processen där relationell förmedling behöver kompletteras med mekanismer för uppföljning, koordinering och lärandeöverföring. Genom att skapa strukturer för fortsatt dialog, nätverksbyggande och gemensam reflektion kan de relationer och erfarenheter som uppstår under innovationsevenemang utvecklas vidare över tid. I detta perspektiv handlar orkestrering inte enbart om att organisera själva eventet,

utan också om att säkerställa att de insikter och kontakter som skapas kan bidra till mer långsiktiga samverkansprocesser i ett regionalt innovationsekosystem (Autio & Thomas, 2014).

5.5 Från connectedness till spawning: systemiska konsekvenser

Ur ett regionalt innovationsperspektiv visar analysen att #SIV främst bidrar till local connectedness, genom att skapa nya relationer och ökad förståelse mellan aktörer i regionen. Däremot är empiriska indikationer på local spawning, exempelvis i form av nya projekt eller mer stabila samarbeten, mer begränsade. Forskning om innovationsekosystem visar att etableringen av relationer ofta utgör ett första steg i utvecklingen av samverkanssystem, där aktörer börjar identifiera gemensamma intressen och potentiella samarbeten (Nambisan & Baron, 2013; Adner, 2017). För att sådana relationer ska utvecklas till mer varaktiga initiativ krävs dock strukturer som möjliggör fortsatt samverkan, resursmobilisering och koordinering mellan aktörer (Adner, 2017).

Roundy et al. (2018) beskriver innovationsekosystem som komplexa adaptiva system där utveckling sker genom kontinuerlig interaktion mellan aktörer. Detta analytiska mönster stöds av Brown och Mason (2017), som visar att innovationsekosystem inte utvecklas enbart genom tillfälliga möten, utan kräver kontinuerlig koordinering och integration av relationer över tid. Detta ligger i linje med Spigel (2017), som visar att entreprenöriella ekosystem bygger på relationella strukturer där nätverk och sociala kopplingar är centrala för långsiktig utveckling.

Detta mönster ligger också i linje med forskning om temporära innovationsinitiativ och innovationsevenemang, där evenemang ofta fungerar som arenor för nätverksskapande men där mer långsiktiga effekter är beroende av uppföljning och fortsatt organisering efter själva eventet (Haefliger et al., 2025; Cobham et al., 2017). I detta perspektiv kan #SIV främst förstås som en katalytisk nod i det regionala innovationssystemet. Evenemanget bidrar till att skapa kontakter och initiera dialog, men i avsaknad av tydliga strukturer för uppföljning och koordinering riskerar dessa relationer att förbli kortvariga och personberoende. Detta begränsar möjligheterna för att connectedness ska utvecklas till spawning i form av nya initiativ och mer långsiktiga samverkansprocesser i regionens innovationssystem.

5.6 Studiens begränsning och implikationer

En viktig aspekt i tolkningen av resultaten är studiens tidsmässiga avgränsning. Datainsamlingen har genomförts under en relativt kort period i nära anslutning till genomförandet av #SIV, vilket innebär att studien främst fångar aktörernas upplevelser, förväntningar och initiala effekter. Detta

begränsar möjligheten att empiriskt avgöra om en faktisk transformation från evenemang till innovationsekosystem sker över tid.

Samtidigt möjliggör studien en analytisk förståelse av de mekanismer och strukturella förutsättningar som enligt både empiri och teori är avgörande för att en sådan transformation ska kunna äga rum. Resultaten bör därmed förstås som indikationer på möjligheter och hinder snarare än som belägg för långsiktig systemförändring.

5.7 Övergång till ekosystem: ett syntetiserande koncept

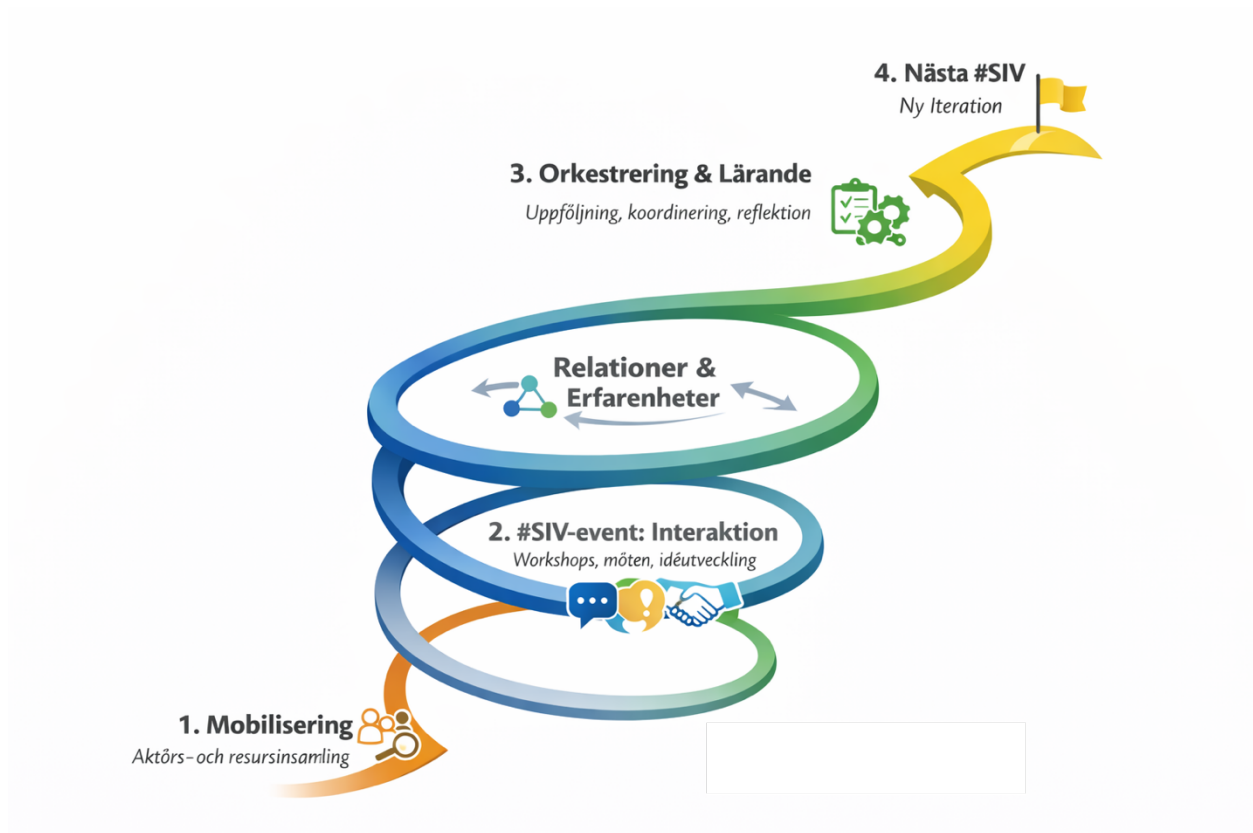
Analysen visar att #SIV fungerar väl som en temporär mötesplats där aktörer kan interagera, utbyta perspektiv och etablera relationer. Samtidigt framträder en central begränsning i att de resurser som skapas under evenemanget såsom relationer, idéer och gemensamma insikter i begränsad utsträckning tas vidare efter att eventet avslutats. Detta innebär att potentialen i innovationsevenemang inte enbart ligger i själva mötet mellan aktörer, utan i hur dessa resurser integreras och utvecklas över tid.

Analysen pekar därmed på ett behov av att förstå #SIV som mer än ett enskilt evenemang, och istället som en del av en återkommande och sammanhängande process. Detta innebär att studien inte enbart beskriver ett empiriskt fenomen, utan också bidrar med ett konceptuellt sätt att förstå hur temporära innovationsevenemang kan fungera som återkommande mekanismer för systemutveckling. Modellen synliggör särskilt betydelsen av att koppla samman temporära interaktioner med strukturer för kontinuitet, vilket tidigare forskning ofta behandlat mer fragmenterat. För att fånga denna dynamik utvecklas därför en konceptuell modell som beskriver hur innovationsevenemang kan förstås som iterativa cykler där mobilisering, interaktion samt orkestrering och lärande binds samman över tid.

Modellen kan även förstås i relation till tjänstelogikens syn på värdeskapande i användning, där varje iteration representerar en process av fortsatt resursintegration mellan aktörer. Samtidigt synliggör modellen hur orkestrering behöver sträcka sig bortom det temporära eventet för att möjliggöra en utveckling från local connectedness till local spawning i det regionala innovationssystemet

Modellen visualiseras som en spiral snarare än en linjär process, vilket speglar att innovation och samverkan utvecklas genom återkommande iterationer där erfarenheter från

tidigare aktiviteter påverkar framtida handlingar. Detta ligger i linje med forskning om organisatoriskt lärande, där organisationer utvecklar sitt handlande genom kontinuerliga lärprocesser (Argyris & Schön, 1978). Genom denna förståelse blir det möjligt att analysera hur #SIV kan utvecklas från en temporär händelse till en mer integrerad del av ett regionalt innovationsekosystem.

Figur 5.7. Konceptuellmodell

Den konceptuella modellen visualiserar hur Sörmlands Innovationsdag (#SIV) kan förstås som en iterativ process där återkommande innovationsevenemang bidrar till utvecklingen av ett regionalt innovationssystem över tid. Modellen tar sin utgångspunkt i ett tjänstelogiskt perspektiv där värde skapas genom aktörers kontinuerliga resursintegration, snarare än genom enskilda isolerade aktiviteter (Vargo & Lusch, 2008; Grönroos & Voima, 2013).

I modellen definieras en iteration som en komplett helcykel bestående av tre sammanhängande faser: 1-mobilisering före evenemanget, 2-interaktion under evenemanget samt 3-orkestrering och lärande efter evenemanget. Varje helcykel som består av steg 1–3 i spiral

modellen representerar ett evenemang av #SIV, där dessa faser tillsammans formar en helhet. Den spiralformade strukturen illustrerar hur varje genomförande inte är en avslutad händelse, utan en del av en pågående process där erfarenheter, relationer och initiativ förs vidare och integreras i efterföljande iterationer som är då steg 4 i spiralformade modellen.

Första iterationen #SIV 2025 börjar med steg 1-Mobiliseringsfasen innan #SIV, omfattar aktiviteter som planering, aktörsidentifiering och tematisering inför evenemanget. Här skapas förutsättningar för vilka aktörer som deltar och vilka frågor som lyfts. 2-Interaktionsfasen representerar själva genomförandet av #SIV 2025 som fungerar som en temporär arena där aktörer möts i workshops, samtal och samskapande aktiviteter genom att involvera deltagarna. I denna fas uppstår nya relationer, idéer och initiativ genom direkt interaktion mellan deltagarna.

Den efterföljande fasen, 3-orkestrering och lärande, utgör en central men ofta underutvecklad del av processen. Här sker uppföljning, koordinering och reflektion kring de resultat som genererats under evenemanget. Lärdomar från genomförandet analyseras och omsätts i beslut, prioriteringar och förändringar inför nästa iteration. Det är i denna fas som potentialen för långsiktigt värdeskapande och systemutveckling realiserar.

Den andra iterationen av processen som är då steg 4 i spiralmodellen representeras av ett efterföljande genomförande av #SIV, exempelvis #SIV 2026, där lärdomar från den föregående cykeln integreras i planering, genomförande och uppföljning. På motsvarande sätt fortsätter processen över tid, där varje ny iteration bygger vidare på tidigare erfarenheter. Spiralen illustrerar därmed inte en linjär utveckling, utan en kumulativ och dynamisk process där relationer fördjupas, strukturer etableras och innovationskapacitet successivt stärks i det regionala innovationssystemet.

Den tredje iterationen omfattar #SIV 2027 och framåt. Här sker orkestreringen i allt högre grad som en del av ett mer etablerat innovationssystem. Evenemanget fungerar då inte enbart som ett isolerat event, utan som en nod i ett bredare nätverk av samarbeten och initiativ. Genom återkommande iterationer där lärande kontinuerligt omsätts i nya orkestreringsbeslut kan #SIV successivt bidra till utvecklingen av ett mer sammanhängande regionalt innovationsekosystem.

Modellen synliggör därmed en central insikt från studien: att övergången från ett enskilt innovationsevenemang till ett hållbart innovationsekosystem inte sker genom ett enstaka

initiativ, utan genom upprepade och orkestrerade iterationer över tid. Samtidigt visar analysen att utan tydliga strukturer för uppföljning och ansvar riskerar värdeskapandet att stanna vid tillfälligt engagemang. Modellen betonar därför vikten av att koppla samman interaktion under evenemanget med långsiktiga mekanismer för koordinering, lärande och implementering.

6. SLUTSATS

Denna studie har utgått från problematiken att innovationsevenemang ofta skapar starkt engagemang under själva genomförandet, men att deras långsiktiga effekter i regionala innovationssystem ofta är begränsade. Syftet med studien har därför varit att undersöka hur användarinvolvering och eventorkestrering kan bidra till att utveckla Sörmlands Innovationsdag #SIV från ett tidsbegränsat evenemang till en mer långsiktig och hållbar del av ett regionalt innovationsekosystem.

Resultaten visar att #SIV fungerar väl som en temporär mötesplats där aktörer från offentlig sektor, akademi, näringsliv och civilsamhälle kan mötas, utbyta perspektiv och etablera nya kontakter. Evenemanget är tydligt orkestrerat före och under själva genomförandet och skapar ett sammanhang där relationer, idéer och gemensamma referensramar kring innovation utvecklas. Ur ett tjänstelogiskt perspektiv kan #SIV därför förstås som en resurs som möjliggör potentiellt värdeskapande genom interaktion mellan aktörer.

Samtidigt visar studien att det finns ett tydligt glapp efter evenemanget. Uppföljning, ansvarsfördelning och strukturer för fortsatt samverkan framträder som relativt svagt utvecklade. Detta innebär att relationer, idéer och insikter som uppstår under evenemanget i många fall stannar vid själva mötet och endast i begränsad utsträckning omsätts i fortsatt samarbete eller konkreta initiativ. Användarinvolveringen fungerar därmed främst som engagemang i stunden snarare än som ett långsiktigt åtagande där aktörer fortsätter bidra till gemensamt värdeskapande över tid.

Ur ett regionalt innovationsperspektiv innebär detta att #SIV främst bidrar till att stärka local connectedness, det vill säga relationer och kontakter mellan aktörer i regionen. Däremot är empiriska indikationer på local spawning, i form av nya projekt, initiativ eller mer stabila samverkansformer, mer begränsade. Studien visar därmed att innovationsevenemang kan fungera som viktiga katalysatorer för relationer och idéutveckling, men att mer långsiktiga effekter är beroende av strukturer för uppföljning, koordinering och lärandeöverföring mellan aktörer.

Ett centralt bidrag från studien är utvecklingen av en spiralformad konceptuell modell som illustrerar hur innovationsevenemang kan bidra till mer långsiktiga samverkansprocesser i regionala innovationssystem. Modellen beskriver hur innovationsevenemang kan fungera som återkommande cykler av mobilisering, interaktion samt orkestrering och överföring av lärande. Varje iteration av #SIV genererar relationer, erfarenheter och insikter som kan tas vidare i

planeringen av kommande aktiviteter. På så sätt kan innovationsevenemang fungera som en mekanism för gradvis utveckling av mer stabila samverkansstrukturer i ett regionalt innovationssystem.

Studien har även praktiska implikationer för Region Sörmlands fortsatta arbete med #SIV. Resultaten pekar särskilt på behovet av att stärka orkestreringen efter själva evenemanget. Detta kan exempelvis ske genom strukturerad uppföljning av idéer och kontakter, tydligare ansvarsfördelning för fortsatt samverkan samt etablering av forum eller plattformar där dialog och gemensamt arbete kan fortsätta mellan evenemangens olika iterationer. Genom sådana mekanismer kan de resurser som skapas under #SIV i större utsträckning omsättas i långsiktigt värdeskapande i regionens innovationssystem.

En implikation av studiens resultat är att regional utveckling i större utsträckning kan förstås som en fråga om hur resurser mobiliseras och kombineras mellan olika kommuner i regionen. Snarare än att varje kommun arbetar isolerat kan innovationsevenemang bidra till att synliggöra hur olika aktörer och resurser kompletterar varandra inom ett gemensamt regionalt innovationssystem. Genom att skapa mötesplatser där dessa resurser integreras kan evenemang som #SIV bidra till att stärka samverkan och gemensam utveckling i regionen (Adner, 2017; Autio & Thomas, 2014).

Slutligen bör studiens resultat tolkas i relation till dess begränsningar. Datainsamlingen har genomförts under en relativt begränsad tidsperiod i nära anslutning till genomförandet av #SIV, vilket innebär att studien främst fångar aktörers upplevelser och initiala effekter av evenemanget. Studien kan därför inte empiriskt fastställa långsiktiga systemeffekter, utan bidrar istället med en analytisk förståelse av de mekanismer och förutsättningar som kan stödja en sådan utveckling.

Framtida forskning kan med fördel följa flera iterationer av #SIV över längre tid för att undersöka hur relationer, initiativ och samverkansformer utvecklas i praktiken. Longitudinella studier skulle därmed kunna bidra till en djupare förståelse av hur temporära innovationsevenemang gradvis kan bidra till utvecklingen av mer stabila innovationsekosystem i regionala sammanhang.

7. REFERENSER

- Adner, R. (2017). Ecosystem as structure: An actionable construct for strategy. *Journal of Management*, 43(1), 39–58. <https://doi.org/10.1177/0149206316678451>
- Argyris, C., & Schön, D. (1978). *Organizational learning: A theory of action perspective*. Addison-Wesley.
- Autio, E., & Thomas, L. (2014). Innovation ecosystems. In M. Dodgson, D. Gann, & N. Phillips (Eds.), *The Oxford handbook of innovation management*. Oxford University Press.
- Autio, E., Nambisan, S., Thomas, L. D. W., & Wright, M. (2018). Digital affordances, spatial affordances, and the genesis of entrepreneurial ecosystems. *Strategic Entrepreneurship Journal*, 12(1), 72–95. <https://doi.org/10.1002/sej.1266>
- Bakker, R. M., DeFillippi, R. J., Schwab, A., & Sydow, J. (2016). Temporary organizing: Promises, processes, problems. *Organization Studies*, 37(12), 1703–1719. <https://doi.org/10.1177/0170840616655982>
- Bason, C. (2018). *Leading public sector innovation: Co-creating for a better society* (2nd ed.). Policy Press.
- Bogers, M., Sims, J., & West, J. (2019). What is an ecosystem? Incorporating 25 years of ecosystem research. *Academy of Management Proceedings*, 2019(1), 11080. <https://doi.org/10.5465/AMBPP.2019.11080abstract>
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Brown, R., & Mason, C. (2017). Looking inside the spiky bits: A critical review and conceptualisation of entrepreneurial ecosystems. *Small Business Economics*, 49(1), 11–30. <https://doi.org/10.1007/s11187-017-9865-7>
- Bryman, A. (2018). *Social research methods* (5th ed.). Oxford University Press.
- Chandler, J. D., & Lusch, R. F. (2015). Service systems: A broadened framework and research agenda. *Journal of Service Research*, 18(1), 6–22. <https://doi.org/10.1177/1094670514537709>
- Clarysse, B., Wright, M., Bruneel, J., & Mahajan, A. (2014). Creating value in ecosystems: Crossing the chasm between knowledge and business ecosystems. *Research Policy*, 43(7), 1164–1176. <https://doi.org/10.1016/j.respol.2014.04.014>
- Cobham, D., Gowen, A., Jacques, K., Laurel, J., & Ringham, R. (2017). From hackathon to student enterprise: An evaluation of hackathon approaches. *International Journal of Innovation Management*.

Creswell, J. W., & Poth, C. N. (2018). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches* (4th ed.). Sage.

Crossan, M. M., Lane, H. W., & White, R. E. (1999). An organizational learning framework: From intuition to institution. *Academy of Management Review*, 24(3), 522–537. <https://doi.org/10.5465/amr.1999.2202135>

Dhanaraj, C., & Parkhe, A. (2006). Orchestrating innovation networks. *Academy of Management Review*, 31(3), 659–669.

Getz, D., & Page, S. J. (2020). *Event studies: Theory, research and policy for planned events* (4th ed.). Routledge.

Granstrand, O., & Holgersson, M. (2020). Innovation ecosystems: A conceptual review and a new definition. *Technovation*, 90–91, 102098. <https://doi.org/10.1016/j.technovation.2019.102098>

Grönroos, C., & Voima, P. (2013). Critical service logic: Making sense of value creation and co-creation. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 41(2), 133–150. <https://doi.org/10.1007/s11747-012-0308-3>

Haefliger, S., Ritala, P., & Hakala, H. (2025). Unbundling hackathon orchestration mechanisms: Relational brokering, contextual configuring, and legitimacy building. *Creativity and Innovation Management*. <https://doi.org/10.1111/caim.12623>

Holmlid, S., & Wetter-Edman, K. (2021). *Tjänstedesign* (2 uppl.). Studentlitteratur.

Jaakkola, E. (2024). Advancing service-dominant logic with systems thinking. *Industrial Marketing Management*, 118, 82–95. <https://doi.org/10.1016/j.indmarman.2024.04.003>

Jacobides, M. G., Cennamo, C., & Gawer, A. (2018). Towards a theory of ecosystems. *Strategic Management Journal*, 39(8), 2255–2276. <https://doi.org/10.1002/smj.2904>

Komssi, M., Pichlis, D., Raatikainen, M., Kindström, K., & Järvinen, J. (2015). What are hackathons for? *IEEE Software*, 32(5), 60–67.

Kristensson, P. (2014). Användarinvolvering i tjänsteinnovation. In P. Kristensson, J. Matthing, & N. Johansson (Eds.), *Tjänsteinnovation* (pp. 105–124). Studentlitteratur.

Lindhult, E. (2008). Interactive research and the practice of innovation. *European Journal of Workplace Innovation*, 2(1), 37–55.

Lorenzen, M., Mudambi, R., & Schotter, A. (2020). International connectedness and local disconnectedness. *Journal of International Business Studies*, 51(8), 1199–1222. <https://doi.org/10.1057/s41267-020-00339-5>

Nambisan, S., & Baron, R. (2013). Entrepreneurship in innovation ecosystems. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 37(5), 1071–1097.

Nambisan, S., & Baron, R. A. (2021). On the costs of digital entrepreneurship. *Journal of Business Research*, 125, 520–532. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2019.06.037>

Region Sörmland. (2024). *Sörmlands innovationsvecka: Dokumentation och lärdomar*.

Roundy, P. T., Bradshaw, M., & Brockman, B. K. (2018). The emergence of entrepreneurial ecosystems. *Journal of Business Research*, 86, 1–10. <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2018.01.032>

Sarno, D., & Siano, A. (2022). Exploring the adoption of service-dominant logic. *Sustainability*, 14(15), 9755. <https://doi.org/10.3390/su14159755>

Scaringella, L., & Radziwon, A. (2018). Innovation ecosystems. *Technological Forecasting and Social Change*, 136, 59–87. <https://doi.org/10.1016/j.techfore.2017.09.023>

Spigel, B. (2017). The relational organization of entrepreneurial ecosystems. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 41(1), 49–72. <https://doi.org/10.1111/etap.12167>

Vargo, S. L., & Lusch, R. F. (2008). Service-dominant logic. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 36(1), 1–10. <https://doi.org/10.1007/s11747-007-0079-6>

Xu, D., & Yu, B. (2024). How can regional innovation ecosystems affect innovation level? *Technology Analysis & Strategic Management*. <https://doi.org/10.1080/09537325.2024.239XXXX>

Yahyapour, N., & Oghazi, P. (2024). Orchestrating innovation ecosystems for sustainable value creation. *Management Decision*. <https://doi.org/10.1108/MD-05-2024-1117>